

«پدیده شهر» کارنامه اصولگر ایان شورا را بررسی می‌کند:

نظارت؛ وظیفه فراموش شده اصولگرایان شورا!

۲

سرمقاله

واگذاری اموال شهر چرا در جلسه غیر علنی؟!*

روز یکشنبه هفته قبل در خبر آمد که «مجموعه نمایشگاهی شهر آفتاب به صورت کامل و ۶۰ درصد سهام فروشگاه شروند به بانک شهر واگذار شد»

عابدین ساراری اسکریپتور

در فاصله دو روز تا جلسه علنی شورا شهر انواع و اقسام تحلیل در قالب موافق و مخالف در فضای رسانه ای و شبکه های اجتماعی ارائه شد. تا اینکه روز سه شنبه برخی از اعضا مجدداً نسبت به برخی اظهار نظر ها واکنش نشان دادند. یکی از اعضا شورا از اینکه عضو دیگری این واگذاری ها را اختیار به مردم و شهر و ند نامیده بود، شدیداً گلایه کرد! این یادداشت در پی آن نیست که درستی یا نادرستی استدلال های موافقین و مخالفین را بررسی کند.

حالا سوال کلیدی این است که چرا موضوع واگذاری این دو مجموعه تبدیل به چالش و ابهام اساسی برای افکار عمومی شده است؟ پاسخ به این سوال روشن است! وقتی موضوع در جلسه غیر علنی بررسی می شود، قانع نشدن و ایجاد سوال در نزد افکار عمومی طبیعی است. در همه ادوار گذشته شورا یک مساله تبدیل به رویه شده است؛ برگزاری جلسات روز یکشنبه شورا به دور از نظار افکار عمومی و نمایندگان آنها، یعنی رسانه ها!

در میان اعضای شورا دو دیدگاه در این خصوص وجود دارد؛ برخی برای این باورند که جنس کار شهرداری از نوع خدماتی، شهری و اقتصادی است و ماهیت این حوزه ها غیر امنیتی است و اساساً ضرورتی به بستن درن مباحث حوزه شهری نیست، بلکه بر عکس از آنجاییکه راجع به شهر و شهروندان تصمیم گیری می شود، آنها حق دارند از روند، چرایی، کمیت و کیفیت تصمیمات مطلع شوند.

دیدگاه دوم بر این پایه استوار است که برخی موضوعات باید در جلسات غیر علنی بررسی شود. طرفداران این دیدگاه استدلال های مختلفی دارند. برخی این ادعا را مطرح می کنند که برخی موضوعات از حساسیت خاصی برخوردار است و... به هر حال ظاهر آنکه رویه شورا شهر تهران بر اساس منطق گروه دوم استوار است. همانگونه که شورای شهر تهران تصمیم می گیرد موضوع واگذاری هزاران میلیارد تومان از منابع مردم و شهر را پشت درهای بسته بررسی کند. باید این حق را به افکار عمومی، رسانه ها و مردم بدهد که در این خصوص گمانه زنی نکنند. استدلال های ارائه شده توسط موافقین این واگذاری ها، دال بر اینکه شهرداری بابت توسعه خطوط مترو و به بانک شهر بدهکار است و باید این بدهی را بپردازد و یا اینکه فروشگاه شروند سودده نیست و باید با واگذاری آن به بانک شهر، درآمد پایدار برای شهر ایجاد کرد و استدلال هایی از این دست، نمی تواند ابعاد دقیق و شفاف این معامله را روشن کند و سوالات زیادی همچنان باقی است. سوالاتی از این دست:

میزان دقیق بدهی های شهرداری به بانک شهر چه مقدار می باشد و این بدهی ها در کدام پروژه های شهر هزینه شده است؟ وضعیت دقیق هزینه های صورت گرفته در شهر آفتاب تا این مرحله به چه صورت است؟ درخواست اعلام ریز هزینه های صورت گرفته در آنجا بارها توسط اعضا شورا مطالبه شده است. اما تا به امروز این موضوع روشن نشده است! موافقین این واگذاری ها بر این باورند که میزان پیشرفت پروژه نمایشگاه آفتاب به نقطه ای رسیده است که واگذاری آنرا نمی توان خام فروشی نامید (مبنای این استدلال از حیث اقتصادی و محاسباتی چه می باشد؟) در سال گذشته در همین شورا با واگذاری فروشگاه شروند مخالفت شد! چرا و با چه استدلالی در سال گذشته با واگذاری مخالفت شد؟ و چه تغییری در یکسال گذشته حادث شده است که نظرات این اعضا تغییر کرده است؟! یا این مساله که لایه در این تغییر نگرش موثر بوده حقیقت دارد؟

به هر حال تا موضوعات مالی و اقتصادی شهر در فضای غیر علنی و گاه با رویکرد سیاسی و گروهی مطرح شود، ابهامات و سوالات افکار عمومی بر سر جای خود باقی است. یک قاعده معتبر فقهی می گوید: (اجتنبوا من مواضع التهم). بنابراین این شورا نباید خود را در مظان اتهام قرار دهد.

چرا برخی مواقع در شورای شهر تهران دعوایی شبیه دعوای خیابانی رخ می دهد؟!*

سه شنبه هفته قبل جلسه شورا برای دقایقی ملتهب شد. ظاهر ابرخی موضوعات مانند واگذاری املاک شهرداری و حواشی پس آن تمامی ندارد! برخی از اعضای اصولگرایی شورا بر این باورند که انتشار اسامی برخی از اعضا شورا در رسانه ها (در موضوع واگذاری املاک شهرداری) کار اصلاح طلبان شورا شهر بوده است. از این روی نوع کینه و جدل نسبتاً پایدار بین آنها شکل گرفته است. البته هر چه به زمان انتخابات سال آینده نزدیکتر شویم حجم و میزان این چالش ها و دعوای بیشتر خواهد شد.

اما سوال اساسی در این میان این است چرا این تنش ها و جدل ها گاه شکل غیر متعارف و غیر قابل قبول پیدا کرده است؟ داد زدن با صدای بلند، به کار بردن الفاظ خاص تناسبی با نمایندگی مردم با فرهنگ تهران و الزامات رفتار مدنی و پارلمانی ندارد. به نظر می رسد عقلای شورا باید برخی از اعضا را در این خصوص توجیه نمایند که منازعه، اختلاف نظر، چالش و حتی تضاد راه حل های مدنی و قابل قبول تری برای حل و فصل می تواند داشته باشد و تکرار این رفتار باعث و هنر شورا می شود!

هشدار هفته نامه «پدیده شهر» در خصوص احتمال بازگشت آسیب به محله «خاک سفید»:

رستاخیز دوباره اختاپوس «خاک سفید»؟!*

۱۰

هفته نامه «پدیده شهر» فعالیت های جمعیت امداد دانشجویی - مردمی امام علی (ع) را بررسی می کند:

از نهایت شب و چهره عریان فقر با تو حرف می زنم!

«ماجرای کودکانی که به اسم ازدواج توسط والدین فروخته می شوند»

۴

لزوم توجه ویژه شهردار تهران به مناسب سازی معابر

۲

معاون مالی و اقتصاد شهری
شهرداری تهران اعلام کرد:

خواهان ملی شدن برند شهر و نند هستیم

۳

احمد حکیمی پور:

مافیای ساخت و ساز به تخریب بناهای تاریخی فرسوده روی آورده است

۸

هستی شناسی

و آسیب شناسی NGO ها

۹

در نشست هم اندیشی دبیران شوراییاری منطقه چهار با «پدیده شهر» مطرح شد:

انتقادات گسترده شورایاران از شهرداری و شورای شهر تهران

۵

«پدیده شهر» دیدگاه های موافق و مخالف را ارائه می دهد:

واگذاری «شهر آفتاب» و «شروند» خیانت یا بهترین تصمیم؟!*

صدای محله های تهران است

آگهی خود را به ما بسپارید ۸۸۳۲۰۶۵۴

لزوم توجه ویژه شهردار تهران به مناسب سازی معابر

رییس کمیته مشارکتهای مردمی شورای اسلامی شهر تهران با اشاره به لزوم مناسب سازی معابر شهری گفت: توجه ویژه شهردار تهران به این امر ضروری است

الهیپر استگو عضو کمیسیون اجتماعی و فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران در نشست دویست و نود و سومین جلسه شهردار و پس از ارائه گزارش دبیر دبیران شورایارهای منطقه ۲ ضمن تشکر از عملکرد فعالانه شورایاران این منطقه به بیان ارائه خدمات ویژه و داوطلبانه آنان در جهت کاهش مشکلات نیازمندان پرداخت و اظهار داشت: باتوجه به اینکه امروز فقر ناشی از بیکاری و دیگر موضوعات به یکی از چالش های اساسی جامعه تبدیل شده امیدوارم این اقدامات خیر خواهانه با همین جدیت در دیگران مناطق نیز به انجام رسد.

وی از نبود سرای محله در دو محله پونک و فرزان بالا به عنوان یکی از مشکلات شهروندان در این منطقه یاد کرد و افزود: اگر چه سرای محله فرزان بالا با ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی در آینده نزدیک مورد بهره برداری قرار خواهد گرفت اما متأسفانه محله پونک علی رغم قدمت و برخورداری از پیشینه تاریخی فاقد سرای محله بوده که لازم است ایجاد و احداث سرای محله در این بخش هر چه سریعتر در دستور کار قرار گیرد.

رییس ستاد توان افزایی و حمایت از فعالیت سازمانهای مردم نهاد شهر تهران مناسب سازی معابر شهری برای معلولان، جانبازان، نابینایان و افراد کم توان را نیاز ضروری دیگر شهروندان منطقه ۲ ذکر کرد و گفت: از شهردار تهران تقاضای کنم توجه ویژه ای به این موضوع که البته مشکل امروز بسیاری از مناطق است شود.

استگو در پایان اینکه نبود پارکینگ برای شهروندان و بازدیدهای میدانی از این منطقه بیانگر مشکلات دیگری نیز بوده که امیدوارم در کوتاه ترین زمان ممکن شاهد رفع تمام این موارد باشیم.

از ادعای تقویت گردشگری تا تذکره ۴۰ هزار تخت هتل در پایتخت:

احداث ۴۰۰ هتل مطرح شده در دولت یازدهم به کجا رسید؟

یک کارشناس گردشگری همزمان با فرارسیدن روز جهانی گردشگری با اشاره به وضعیت توسعه تور بیسم در تهران گفت: زمانی که از توسعه گردشگری صحبت می کنیم باید ابتدایی ترین زیرساخت ها همچون خدمات هتلینگ را فراهم کنیم اما متحقق این امر در شرایطی که حداکثر ۴۰ هزار تخت هتلینگ در تهران موجود است، آسان نیست.

امیر کرم زاده با بیان اینکه در تهران به اندازه تعداد هتل هایی که وجود دارد نیازمند هتل هستیم، اظهار کرد: در سال های اخیر هتل های مجللی در تهران ساخته شده است با این حال برای اسکان میهمانان یک اجلاس جهانی مجبوریم خانه های مردم را اجاره و به عنوان هتل استفاده کنیم. هتل هایی هم که در حال حاضر در تهران فعالند با استانداردهای جهانی فاصله زیادی دارند که با وجود تقاضای بالای گردشگران این امر منطقی به نظر نمی آید.

وی با مقایسه وضعیت هتلینگ در تهران نسبت به سایر شهرها گفت: در شهری مانند پاریس امروز ۵ میلیون تخت هتلینگ وجود دارد. این در حالی است که در کل کشور تنها ۳۳ هزار تخت فعال است و از این میان سهم تهران که گردش پذیرترین شهر ایران است نهایت ۴ هزار تخت است.

این کارشناس گردشگری افزود: متأسفانه، در حال حاضر به دلیل روند رو به رشد حضور گردشگر و افزایش تقاضای هتلینگ، بعضی از شهروندان آپارتمان های خالی خود را به صورت محرمانه بدون هیچ گونه مجوزی به پانسیون تبدیل کرده اند.

کرم زاده سازمان میراث فرهنگی را متولی اصلی بحث توسعه هتلینگ در تهران دانست و عنوان کرد: با وجود مسئولیت های این سازمان حکامیتی و فرایشی توسعه گردشگری منوط به همکاری سایر بخش ها است. به طور مثال، در تمام دنیا بانک ها یکی از سرمایه گذاران عرصه هتل سازی هستند. این در حالی است که در ایران فارغ از تهران که ضرب اشغال هتل بالای ۹۰ درصد است بانک ها رغبتی برای حضور در این عرصه ندارند.

وی افزود: شهرداری ها و وزارت راه و شهرسازی از کان دیگری هستند که پس از جذب سرمایه گذار از سوی سازمان میراث فرهنگی با واگذاری زمین و سایر امکانات می توانند آستین ها را برای توسعه گردشگری بالا بزنند. معاون سابق شرکت توسعه ایران گردی و جهان گردی در ادامه به علامت گذاری زمین در پرند به منظور ساخت هتل پرداخت و گفت: در شهرکی اطراف شهر پرند که هیچ گونه جذابیت گردشگری وجود ندارد مکانی را برای ساخت هتل لکه گذاری کرده اند که در صورت ساخت هتل هیچ دردی از مشکل گردشگری دوامی کند.

کرم زاده تصریح کرد: ۴۰۰ هتل در دولت یازدهم در حال ساخت است که این اتفاق در نوع خود مبارک است اما آیا تا به حال گزارشی از روند ساخت این هتل ها تهیه کرده ایم؟ ما پروژه ای نمی خواهیم که ۱۰ سال طول بکشد و نهایت زمانی که می توانیم برای طرح ها پیش بینی کنیم بین ۳ تا ۵ سال است.

وی در بخش دیگری از سخنانش به مهم ترین چالش زیربنایی در توسعه گردشگری پرداخت و گفت: تا زمانی که آمار دقیقی از داشته هایمان نداشته باشیم، از ظرفیت گردشگری موجود اطلاعی نداشته باشیم و ندانیم در آینده به کجا می رویم نمی توانیم برنامه ریزی و سیاست گذاری کنیم. مشکل دیگر این است که ما گردشگر را طبقه بندی نکرده ایم؛ گردشگران اروپایی، مذهبی، تجاری و... هر کدام نیاز خاص خود را دارند و برای هر کدام از این اقشار به طور ویژه باید برنامه ریزی کرد اتفاقی که تاکنون هرگز نیفتاد. مدیر کل سابق ترویج، توسعه سازمان صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با تاکید بر اینکه متأسفانه از پتانسیل های گردشگری آن گونه که باید استفاده نشده است، تصریح کرد: به باور من، اگر تعامل میان بخش های مختلف ایجاد شود و میراث فرهنگی به عنوان متولی امر بر هماهنگی میان بخش های مختلف تمرکز کند می توان به رونق گردشگری در سال های آتی امیدوار بود.

عابدین سالاری اسکر: در شماره قبل نشریه

کارنامه جمع ۱۳ نفره اصلاح طلبان شورارا مورد بررسی و ارزیابی قرار دادیم. در این شماره به نقد کارنامه اصولگرایان شورامی پرداختیم. ابتدا ضرورت دارد که توصیفی از مختصات و توانایی های فردی و حوزه علایق و کارکردی این جمع ارائه شود.

پنج نفر از این جمع، تجربه حضور در شورای شهر را در کارنامه خود دارد. مابقی اعضای جمع ۱۳ نفره، گرچه پست ها و مناصب بالایی در حد وزیر، معاون وزیر، نماینده مجلس و... دارند، لکن تجربه و سابقه ای در حوزه مأموریت های مرتبط با مدیریت شهری و شهرداری ندارند. (از این نظر با اصلاح طلبان شورارا مشابهنهت دارند.)

برای ارزیابی دقیق و علمی کارنامه کاری این مجموعه لازم است معیارها و شاخص های نمره دهی مطرح و بر اساس آنها نسبت به عملکردشان داوری کرد.

معیار نظارت: کارویژه اصلی شورای شهر به عنوان نهاد ناظر بر شهرداری، مساله نظارت می باشد. معیارها و شاخص های زیر می توانند به عنوان متغیرهای عمده نظارت شوراب شهرداری مورد استفاده قرار گیرند.

۱- برنامه های توسعه (برنامه چهارساله دوم) شهرداری: دقیق ترین معیار برای رصد کمی و کیفی فعالیت های شهرداری که قابل راستی آزمایی هم باشد، همین شاخص است. بررسی کارنامه جمعی اصولگرایان شورارا نشان می دهد که در طول سه سال گذشته به جز مواردی از برنامه که توسط دکتر حافظی (خاستگاه

سیاسی وی اصولگرایانه است و البته اگر به لحاظ عملکردی نیز ایشان را جز طیف اصولگرایان قرار دهیم) مورد توجه قرار گرفته است، بقیه اعضای این طیف کمتر از زاویه ای برنامه توسعه به نقد و نظارت عملکرد شهرداری تهران پرداخته اند. ذکر این نکته ضروری است که هر گونه مفهوم سازی و نظارتی که از زاویه برنامه دوم در شورارا تولید و پیگیری شده، عمدتاً محصول عملکرد رییس کمیسیون برنامه و بودجه شورارا بوده است (صرفنظر از قضاوت در خصوص کمیّت و کیفیت آن). از این رو کارنامه اصولگرایان شورارا در این بخش، مانند اصلاح طلبان شورارا غیر قابل دفاع و ضعیف می باشد.

۲- بودجه سالیانه: دومین متر و معیار نسبتاً دقیقی که می توان براساس آن فعالیت های شهرداری را مورد قضاوت قرار داد، بودجه سالیانه شهرداری می باشد. عملکرد این مجموعه از زاویه بودجه تفاوت چندانی با کارنامه آنها در بخش قبلی ندارد. بنابراین می توان گفت که در بخش برنامه و بودجه عمده مفهوم سازی و اطلاعاتی که در شورارا مطرح می شود، عمدتاً توسط یک عضو ورزشکار شورارا که با اصول گرایان همسوست، صورت گرفته است.

۳- حساسیبری: دقیق ترین معیار برای نظارت بر شهرداری از حیث سلامت مالی و قانونی مسئله حساسیبری ها می باشد. همگان به یاد دارند که مسئله حساسیبری سال ۹۲ از حیث رسانه ای ایجاب ملی و حتی فراملی پیدا کرد. واقعیت این است که استارت این مساله توسط آقایان دبیر و حافظی در شورارا کلید خورد. بررسی رفتار اصول گرایان شورارا نشان می دهد که در ابتدای طرح این موضوع دو، سه نفر از آنها تعابیر بسیار تند در انتقاد از مجموعه شهرداری به کار بردند، اما بعد از آنکه مساله بعد وسیع رسانه ای و سیاسی در سطح ملی پیدا کرد، آنها به سرعت تغییر موضع داده و انتقادات تندی را علیه اعضا مطرح کنند به کار بردند. برخی از آنها نیز سکوت پیشه کردند و آن را بیشتر دعوی یک عضو یا شهردار تهران می دانستند. نگارنده در آن زمان با مدیران شرکت هایی که در گزارش حساسیبری شورارا مشمول «عدم اظهار نظر» شده بودند در جلسات مفصل گفتگو داشتم و آنها نیز مواردی از بند فصل گزارش حساسیبری را پذیرفتند. این مساله از آن جهت اهمیت دارد که برخی از اصول گرایان شورارا، طوری موضع گیری کردند که انگار، اساساً کل داستان حساسیبری از شورارا سیاسی و فردی بوده است. و طرفه اینکه این مجموعه در قدم بعدی بررسی گزارش های حساسیبری شورارا از شهرداری را در جلسات غیر علنی برگزار کرد.

۴- طرح تفصیلی و ضوابط شهر سازی: این مسئله نیز یکی از مهم ترین معیارهای قضاوت در خصوص کم و کیف عملکرد شهرداری است. از این زاویه نیز، کمترین اثری از تذکر و یا

سوال و نظارت در سطح عمومی و رسانه ها یافت می شود.

به نظر می رسد در این بخش به جزء دو، سه نفر از این مجموعه، بقیه دانش کافی برای ورود به این حوزه را ندارند. **۱-۵: نظارت فردی:** در شورای شهر تهران معمولاً این فضا و امکان برای اعضا وجود دارد که بر اساس بررسی ها و اطلاعات فردی می توانند بر شهرداری نظارت کنند. در این بخش نیز وضعیت بدین گونه است. یک عضو کهنسال این مجموعه، در جلسات خواب است، عضو دیگر بخش عمده ای از جلسات را در سال جاری غایب بوده است و زمان هایی که در جلسه حضور دارد، منشا اثر خاصی نیست.

فرد دیگری از این جمع عمدتاً سکوت پیشه کرده است و کمتر اظهار نظر می کند. (البته اخیراً در مورد انتصابات در معاونت فرهنگی انتقاداتی را مطرح کرده است). یک عضو دیگر این مجموعه نیز فیلد محدود و خاصی را انتخاب کرده و صرفاً در همان زمینه فعالیت و اظهار نظر می کند. چهار نفر از این جمع نیز عمدتاً کارکرد سیاسی داشته و بیانیه های سیاسی می خوانند و موضع گیری سیاسی می کنند. (این جمع چهار نفره به همراه دو، سه عضو اصلاح طلب سیاسی شورارا پایه گذار همه ی مناقشات و چالش های سیاسی در شورارا هستند). یک نفر از اینها با اینکه می تواند با توجه به تجربی که دارد، در حوزه ی نظارتی شورارا موثر تر عمل کند، اما به دلیل برخی مصلحت سنجی ها عمدتاً سکوت می کند.

دو، سه عضو مجموعه اصولگرایان از حیث نظارت فردی انصافاً وقت زیادی برای سرکشی به مناطق و ارتباط گیری با مردم می گذارند. نقش تاثیر گذاری در امر نظارت فردی بر شهرداری دارند. دکتر حافظی و شاخص ترین فرد این مجموعه در نظارت بر شهرداری می باشد. وی رای خود را در ابتدای کار به قالیباف داد، اما در امتداد مسیر تبدیل به منتقد جدی شهرداری شد. بررسی عملکرد وی نوعی ثبات در مواضع را نشان می دهد، حتی در سال پایانی شورارا به ریاست چمران رای نداد (گرچه انتقاداتی نیز به رویکرد وی وارد است). فرد دیگری از این جمع نیز روحیات انتقادی و مردمی داشته و حتی یک بار تا طرح سوال از شهردار تهران نیز پیش رفت، گرچه نتوانست شورارا با خود همراه کند. یک چهره دانشگامی این مجموعه نیز تلاش کرده به نوعی به وظایف نظارتی خود عمل کند، اما در برخی موارد نیز کارکرد سیاسی پیدا کرده است.

برای اینکه کارنامه اصولگرایان از حیث نظارتی به خوبی نمایش داده شود، باید آنرا با کارنامه اصلاح طلبان شورارا مقایسه کرد. در مورد موضوع نظارت توسط اصلاح طلبان آنچه اتفاق افتاده است، عمدتاً به صورت غیرسیستمی و ناظر به تلاش های فردی دو، سه عضو بوده است که تجربه ای در حوزه کار شهرداری دارند و مابقی آن عمدتاً از جنس مخالفت با شهرداری تهران از موضوعات فعل و مبتنی بر پدیده های واکنشی و انتقادی در شهر بوده است. اما در اصولگرایان همان نظارت فردی و غیرسیستمی و مبتنی بر پدیده های انتقادی نیز کمتر رخ داده است. و از این زاویه فاصله زیادی بین این دو طیف وجود دارد. (به عبارت دیگر اصلاح طلبان علیرغم انگیزه بالای نظارتی، توان علمی و تکنیکی و فنی لازم را ندارند و اصولگرایان اساساً انگیزه ی نظارت بر شهرداری ندارند.)

حال سوال کلیدی این است که چرا اصولگرایان شورارا وظیفه ای اصلی خود را فراموش کردند؟ دلایل زیر عمده ترین محورهای قابل بحث در این حوزه است. این گروه عملاً نتوانستند با جریان اصلاح طلب شورارا بر سر یک نظارت غیرسیستمی، تکنیکی و فنی بر

«پدیده شهر» کارنامه اصولگرایان شورارا بررسی می کند:

نظارت؛ وظیفه فراموش شده اصولگرایان شورارا!

کمیسیون نظارت و حقوقی و معاونت نظارت، عملاً نتوانستند ساختار مالی، شهرسازی، عمرانی و اقتصادی شهرداری را به گونه ای اصلاح کنند که امکان بهره جویی احتمالی از رانت پیدا و پنهان گسترده موجود در شهرداری از بین برود.

۴- میزان مشارکت در مباحث کارشناسی در زمان تصویب طرح ها و لوایح: از این نقطه نظر نیز به جزء چهار یا پنج نفر از اینها مشارکت قابل توجهی در این امر نداشته که این مسئله دلایل متعددی دارد، اما هر آنچه که هست اساساً نشان از ضعف تکنیکی و فنی آنها در مقولات مرتبط با شهرداری دارد. از این زاویه عملکرد آنها مشابه اصلاح طلبان شورامی باشد.

۵- تقسیم قدرت و کار گروهی: شورای چهارم از دو طیف اصلاح طلب (۱۳ نفر) و اصولگرا (۱۳ نفر) به همراه آقایان جدیدی، سعایی، دبیر، رضازاده و خانم راستگو تشکیل شده است. به جز سال اول شورارا بقیه سالها اصولگرایان با یاری گیری از این پنج نفر توانستند هیات بیسه شورارا و کمیسیون هارا به دست بیاورند. عملکرد آنها از زاویه تقسیم قدرت نشان داد که اصلاً حاضر به تقسیم قدرت و مسئولیت هادر شورارا بر اساس وزن دو گروه نیستند. البته این بدین معنا نیست که اصلاح طلبان اینگونه هستند. نتیجه ای این نوع نگاه به مساله کار گروهی سبب شد که در تمام طول این چهار سال رای برخی افراد در شورارا جایگاه خاصی پیدا کند و البته این مساله باعث شکل گیری حرف و حدیث های فراوان در نزد افکار عمومی شد. اگر همه اعضای شورارا مخصوصاً جریانات عاقل و مصلحت اندیش آن بر سر یک مدل پایدار از توزیع قدرت و نظارت بر اساس منافع شهر و مردم به توافق می رسیدند، خیلی از اتفاقات شورارا چهارم تکرار نمیشد و کارنامه شورامی توانست به مدل جدیدی از زیست مسالمت آمیز توأم با رقابت جریان های اصلی سیاست در جامعه ما تبدیل شود. از این زاویه هر دو جریان کارنامه نسبتاً مشابهی دارند.

۶- غیر علنی کردن جلسات یک شنبه شورارا: معیار دیگری که بر اساس آن می توان نسبت به عملکرد شورارا قضاوت کرد، میزان شفافیت و پاسخگویی شورارا است. یعنی هر یک نهاد پاسخگو و شفاف تر باشد، عنایتش این است که دموکراتیک تر و کارآمدتر است. وقتی از این زاویه وضعیت شورارا شهر تهران را بررسی می کنیم، می بینیم ۵۰ درصد جلسات شورارا در روزهای یکشنبه و به دور از منظر افکار عمومی برگزار می شود و در روزهای سه شنبه نیز عمدتاً برای بهره برداری از رسانه ها سخن گفته می شود. از این زاویه نیز کارنامه هر دو طیف مشابه هست (چون در سال اول شورارا چهارم ریاست شورارا با اصلاح طلبان بود و می توانستند برای همیشه جلسات یکشنبه را علنی برگزار کنند). تنها نکته ای که وجود دارد این است که تعداد بیشتری از اصلاح طلبان شورارا تر علنی شدن همه جلسات حداقل در عرصه ای رسانه ای حمایت میکنند. به هر حال اصول گرایان سه دوره است که اختیار شورای شهر تهران و از سال ۸۲ شهرداری تهران را در دست دارند. آنچه در این ۱۳ سال در تهران رخ داده (چه خوب، چه بد) به نوعی به پای آنها نوشته می شود. این جریان باید ببیند که خود را در نظر نقدنجیگان و افکار عمومی تهران قرار دهد و صادقانه آن بخشی از نارسایی ها و مشکلات که محصول عملکرد آنهاست ببیند و البته به نفع این جریان سیاسی است که از آزادی رسانه هادر این حوزه دفاع جدی نماید، چرا که در غیر اینصورت ممکن است مانند اسفند سال گذشته (انتخابات مجلس) کل بازی را واگذار نماید.

سر مصالح و منافع مردم و شهر به یک توافق پایدار برسند. در مجموعه اصولگرایان شورارا که یک طیف متنوع سیاسی و غیرسیاسی هستند، چیدمان آنها به نحوی است که حداقل برای چهار، نفر از آنها بیش از آنکه نظارت بر شهرداری اولویت باشد، مهار سیاسی و گروهی اصلاح طلبان مهم تر است به نحوی که رفتارهای خود را بر این اساس تنظیم میکنند. به عبارت روشن تر بخشی از اصولگرایان شورارا عمدتاً از شهردار تهران دفاع سیاسی میکند. همانگونه که برخی از اصلاح طلبان شورارا حمله ی سیاسی می کنند. نتیجه این مواجهه خشن کردن یکدیگر شده است (مصداق زیادی از این مدل رفتار می توان در چندسال گذشته بر شمرد).

برخی از چهره های موثر این گروه با استناد به عنوان «مدیریت جهادی» این استدلال را می کنند، که ممکن است نقد اشکار و صریح عملکرد شهرداری مورد سواستفاده مخالفین و دشمنان قرار گیرد. از این رونوعی مصلحت سنجی آنها مجبور به این کرده است، که اگر هم نقادی و نظری دارند در فضای غیر علنی و غیر رسانه ای مطرح کنند. یک طیف سه، چهار نفره از اینان به عنوان دوستان و موافقین اصلی شهردار تهران حتی از دوره قبل شورارا محسوب می شوند گرچه یکی از آنها در جریان حساسیبری های سال ۹۲ از شهردار تهران جدا شد. از این رو انتظار، نظارت از این طیف عملانی رود. اگر هم از آنها در این خصوص پرسیده شود می گویند ما مسائلی را به طور جدی تذکر میدهم و ضرورتی به رسانه ای کردن آنها نیست!

۲- معیار قانون گذاری: کارویژه دوم و اصلی شورای شهر تهران طرح و تصویب طرح هایی است که ناظر به مسائل و مشکلات و اولویت های کلان شهر تهران می باشد. نگارنده به عنوان فردی که در همه جلسات علنی شورارا شهر تهران حضور یافته، در خاطر ندارد که این جمع طرح دو فوریتی یا یک فوریتی تاثیر گذار و قابل توجهی ارائه کرده باشند. این حیث کارنامه ای آنها مشابه اصلاح طلبان شورامی باشد.

۳- معیار مبارزه با فساد و رانت خوری: یکی دیگر از معیارهای قضاوت در خصوص عملکرد فردی و گروهی در شورارا میزان حساسیت و پیگیری در امر مبارزه با رانت و فساد می باشد. برای ارزیابی دقیق این وجهه از عملکرد اصول گرایان شورارا لازم است مواردی که در این چند سال رسانه ای شد، بررسی کنیم تا معلوم شود آنها چه نقشی در آنها داشته اند؟ اولین مسئله جدی که در شورارا مطرح شد مسئله حساسیبری هادر شورارا بود که در بخش قبلی نوشتار نشان داده شده که تنها چه نقشی در این داستان داشتند. در خصوص پدیده اخیر «واگذاری املاک شهرداری» نیز عملکرد آنها قابل نقد جدی است. (صرفنظر از درستی یا نادرستی این پرونده) دو نفری از این مجموعه که اسم آنها در این گزارش مطرح شده بود اقدام به تکذیب مساله کردند، اما این دو نفر برای اثبات ادعای خود باید فراتر از این عمل می کردند. بقیه اعضای این طیف به جای اینکه دست به شفاف سازی و اقعان افکار عمومی بزنند، به دعوی سیاسی، رسانه ای دو طرفه با اصلاح طلبان پرداختند و حتی در مواردی دوستان رسانه ای همسوی با آنها اقدام به افشاشگری علیه برخی اصلاح طلبان نمودند.

در حالی که انتظار اصولی این است در مبارزه با مساله رانت (در صورت وجود) باید فارغ از تعلقات سیاسی و جناحی عمل کرد البته یکی دو نفر از این جمع انصافاً در این حوزه موثر عمل کرده اند. قضاوت کلی در خصوص دو طیف اصولگرا و اصلاح طلب شورارا این است که آنها در این چهار سال علیرغم ایجاد

کمیسیون نظارت و حقوقی و معاونت نظارت، عملاً نتوانستند ساختار مالی، شهرسازی، عمرانی و اقتصادی شهرداری را به گونه ای اصلاح کنند که امکان بهره جویی احتمالی از رانت پیدا و پنهان گسترده موجود در شهرداری از بین برود.

۴- میزان مشارکت در مباحث کارشناسی در زمان تصویب طرح ها و لوایح: از این نقطه نظر نیز به جزء چهار یا پنج نفر از اینها مشارکت قابل توجهی در این امر نداشته که این مسئله دلایل متعددی دارد، اما هر آنچه که هست اساساً نشان از ضعف تکنیکی و فنی آنها در مقولات مرتبط با شهرداری دارد. از این زاویه عملکرد آنها مشابه اصلاح طلبان شورامی باشد.

۵- تقسیم قدرت و کار گروهی: شورای چهارم از دو طیف اصلاح طلب (۱۳ نفر) و اصولگرا (۱۳ نفر) به همراه آقایان جدیدی، سعایی، دبیر، رضازاده و خانم راستگو تشکیل شده است. به جز سال اول شورارا بقیه سالها اصولگرایان با یاری گیری از این پنج نفر توانستند هیات بیسه شورارا و کمیسیون هارا به دست بیاورند. عملکرد آنها از زاویه تقسیم قدرت نشان داد که اصلاً حاضر به تقسیم قدرت و مسئولیت هادر شورارا بر اساس وزن دو گروه نیستند. البته این بدین معنا نیست که اصلاح طلبان اینگونه هستند. نتیجه ای این نوع نگاه به مساله کار گروهی سبب شد که در تمام طول این چهار سال رای برخی افراد در شورارا جایگاه خاصی پیدا کند و البته این مساله باعث شکل گیری حرف و حدیث های فراوان در نزد افکار عمومی شد. اگر همه اعضای شورارا مخصوصاً جریانات عاقل و مصلحت اندیش آن بر سر یک مدل پایدار از توزیع قدرت و نظارت بر اساس منافع شهر و مردم به توافق می رسیدند، خیلی از اتفاقات شورارا چهارم تکرار نمیشد و کارنامه شورامی توانست به مدل جدیدی از زیست مسالمت آمیز توأم با رقابت جریان های اصلی سیاست در جامعه ما تبدیل شود. از این زاویه هر دو جریان کارنامه نسبتاً مشابهی دارند.

۶- غیر علنی کردن جلسات یک شنبه شورارا: معیار دیگری که بر اساس آن می توان نسبت به عملکرد شورارا قضاوت کرد، میزان شفافیت و پاسخگویی شورارا است. یعنی هر یک نهاد پاسخگو و شفاف تر باشد، عنایتش این است که دموکراتیک تر و کارآمدتر است. وقتی از این زاویه وضعیت شورارا شهر تهران را بررسی می کنیم، می بینیم ۵۰ درصد جلسات شورارا در روزهای یکشنبه و به دور از منظر افکار عمومی برگزار می شود و در روزهای سه شنبه نیز عمدتاً برای بهره برداری از رسانه ها سخن گفته می شود. از این زاویه نیز کارنامه هر دو طیف مشابه هست (چون در سال اول شورارا چهارم ریاست شورارا با اصلاح طلبان بود و می توانستند برای همیشه جلسات یکشنبه را علنی برگزار کنند). تنها نکته ای که وجود دارد این است که تعداد بیشتری از اصلاح طلبان شورارا تر علنی شدن همه جلسات حداقل در عرصه ای رسانه ای حمایت میکنند. به هر حال اصول گرایان سه دوره است که اختیار شورای شهر تهران و از سال ۸۲ شهرداری تهران را در دست دارند. آنچه در این ۱۳ سال در تهران رخ داده (چه خوب، چه بد) به نوعی به پای آنها نوشته می شود. این جریان باید ببیند که خود را در نظر نقدنجیگان و افکار عمومی تهران قرار دهد و صادقانه آن بخشی از نارسایی ها و مشکلات که محصول عملکرد آنهاست ببیند و البته به نفع این جریان سیاسی است که از آزادی رسانه هادر این حوزه دفاع جدی نماید، چرا که در غیر اینصورت ممکن است مانند اسفند سال گذشته (انتخابات مجلس) کل بازی را واگذار نماید.

کمیسیون نظارت و حقوقی و معاونت نظارت، عملاً نتوانستند ساختار مالی، شهرسازی، عمرانی و اقتصادی شهرداری را به گونه ای اصلاح کنند که امکان بهره جویی احتمالی از رانت پیدا و پنهان گسترده موجود در شهرداری از بین برود.

ما هنوز شکایت مان را مطرح نکرده ایم اگر شکایت کنیم بار تبعات این اتهام زنی ها بیشتر می شود

به گزارش خبرنگار شهرنوشت ابوالفضل قناعتی عضو هیات رئیسه شورای شهرنیز در اعتراض به برخی اعضای شورامینی برآزادشدن از زندان فردی که درسایت خبری اش اتهاماتی را بعلی از اعضا وارد کرده است، گفت: خانم آبادیکی از آن اعضاست که به وی تهمت زده اند. سالهای زیادی از عمرش را در اسارت بسر برده برخی از اعضای شورای به جای آنکه در هفته دفاع مقدس در تلاش برای حمایت از وی باشند برخی اتهامات موهم دفاع می کنند. وی ادامه داد: ماهونز خودمان شکایت مان را از این فرد خطای اعلام نکرده ایم، اگر خودمان شکایت کنیم بار تبعات این اتهام زنی های بیش از این می شود. به گزارش شهرنوشت مرتضی طلائی نیز در ادامه با تاکید بر اینکه همه اعضای شورای یادیکر شدند تا شان و جایگاه شورای شهر تهران بیش از پیش حفظ شود، گفت: به نفع شورا و تک تک اعضا و نه شهروندان است که شاهد چنین جنجال های خبری باشیم.

«پدیده شهر» دیدگاه های موافق و مخالف را ارائه می دهد:

واگذاری «شهر آفتاب» و «شهروند» خیانت یا بهترین تصمیم؟!؟

۳۰ نفر دیگر عضو شورای شهر خائن نیستید؟! و شما یک نفر خائن نیستید!

حبيب كاشانی در سخن علنی شورای اسلامی شهر تهران خطاب به رحمت‌الله حافظی، گفت: اگر کسی بر خلاف نظر شما را بدهد خائن نیست.

حبيب كاشانی در تذکرات دویست و نود و سومین جلسه علنی شورای اسلامی شهر تهران ضمن انتقاد از رحمت‌الله حافظی رئیس کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای اسلامی شهر تهران، اظهار داشت: گفت‌وگویی که از آقای حافظی روز یکشنبه منتشر شد خیلی بد بود.

وی افزود: در روز یکشنبه گذشته واگذاری شهر آفتاب و شهروند به شهرداری تهران مطرح شد و اعضای شورای آن را دادند.

عضو شورای اسلامی شهر تهران افزود: کمیسیون مربوطه دو ماه تمام فرصت داشتند این موضوع را بررسی کنند و از شورای دوم نیز بحث واگذاری شهروند مطرح بوده ولی متقاضی خرید به دلایل مختلف وجود نداشته است.

وی افزود: شهر آفتاب توسط شهرداری تهران ایجاد شد و ۱۳ میلیارد تومان هزینه ساخت آن شد ولی این نمایشگاه به مبلغ ۴ هزار میلیارد تومان

به بانک شهر فروخته شد، آیا این خام‌فروشی است؟ کاشانی خطاب به حافظی گفت: ۳۰ نفر دیگر عضو شورای شهر خائن و شما یک نفر خائن نیستید. گذشته ما نشان می‌دهد که خائن نیستیم؟! این طرز تفکر صحیح نیست.

عضو شورای اسلامی شهر تهران گفت: ما نمایندگان مردم هستیم نباید شأن شورا را زیر سؤال ببریم، هر یک از اعضای شورا در باره واگذاری ها نظر خاصی را داشتند و اگر دیگر اعضا موافق نظر شما نبودند باید با این ادبیات خطاب شوند؟

وی گفت: ۵ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان برای توسعه خطوط مترو و بانک شهر و هم گرفتاریم و به‌هکارت بودیم و این اقدام در شرایطی اتفاق افتاد که تحریم بودیم و منابع لازم را نداشتیم، آیا در یافت این پول برای شهر و بازگرداندن آن خام‌فروشی است؟

کاشانی افزود: خواهش بنده این است که اگر چیزی به ذائقه ما خوش نیامد فرد مقابل را خائن خطاب نکنیم و یأس و ناامیدی را در شهر افزایش ندهیم.

رحمت‌اله حافظی عضو شورای شهر تهران گفت: اتفاقی که روز یکشنبه در جلسه شورای شهر رخ داد، واقعه تلخ و ناگواری بود که در اصل این تصمیم به تراج دادن اموال عمومی و شهر بود و معتقدم با این تصمیم، برگ سباهی در کارنامه شورای چهارم ثبت شد و قطعاً آیندگان در مورد این اتفاق قضاوت خواهند کرد چرا که خیانت بزرگی رخ داد.

وی با بیان اینکه به دلایل مختلف این کار یعنی واگذاری شهروند و شهروندان انحراف تلقی می‌شود، گفت: چرا که با این تصمیم در حوزه به درآمدهای ناپایدار که از محل فروش شهر است شهرداری محسوب می‌شود، افزوده می‌شود و این در حالی است که طی سالیان گذشته تلاش کردیم این ۵۰ درصد سهم بودجه را به ۴۰ درصد تقلیل دهیم و با این مصوبه به حدود ۷۸ درصد افزایش می‌یابد و بر این اساس باز هم سهم غیر شفاف بودجه شهرداری نیز افزایش می‌یابد.

حافظی با بیان اینکه چندی پیش مصوبه‌ای در شورای شهر تأیید شد که فروش و واگذاری شهروند ممنوع است که مصوبه روز گذشته مغایر با این مصوبه بود، گفت: شهر آفتاب نیز چشم امید

واگذاری «شهروند» و «شهر آفتاب» تراج اموال عمومی شهر بود

مردم بود که پس از سالها سرمایه گذاری سرانجام فاز اول آن راه اندازی شد و مردم امید و انتظار داشتند که به عنوان سرمایه مردمی توسعه پیدا کند، اما متأسفانه ۱۰ درصد شهر آفتاب را برای فروش عرضه کردند. رئیس کمیسیون سلامت شورای شهر تهران با بیان اینکه شهروند یک مجموعه فروشگاهی است که مردم نسبت به آن احساس مالکیت می‌کنند و واگذاری آن از نظر بار سیاسی و روانی برای مردم شهر تهران پذیرفتنی نیست.

متأسفانه ابعاد این واگذاری مورد دقت قرار نگرفت و بالایی‌های که از یک ماه و نیم قبل شروع شده بود که حتی در ایام تعطیل شورای شهر این لابی‌ها و در جلسه اخیر تقریباً غیر علنی و با حضور شهردار تهران این مصوبات نهایی شد و جای بسیار تأسف دارد و قطعاً آیندگان بهترین قاضی هستند که اموال عمومی شهر با این روش به تراج گذاشته شد. وی با طرح این سوال که چرا شهروند و شهر آفتاب به بانک شهر واگذار شدند گفت: برای فروش باید به عرضه عمومی توجه شود و به مناقشه گذاشته شود نه اینکه اصرار به فروش بانک شهر باشد و حتی در طرح پیشنهادی نام بانک شهر قید شده است.

معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران اعلام کرد

خواهان ملی شدن برند شهروند هستیم

گودرزی در خصوص واگذاری سهام فروشگاه زنجیره‌ای شهروند و مجموعه شهر آفتاب به بانک شهر گفت: فلسفه اصلی واگذاری شهروند، توسعه برند شهروند در استان‌ها و شهرستان‌هاست و دلیل اینکه بانک شهر برای خرید سهام انتخاب شد این است که در بخش حقیقی و حقوقی کسی اعلام آمادگی نکرد.

معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران در خصوص قیمت فروش سهام شهروند و شهر آفتاب توضیح داد: هنوز قیمت قطعی و دقیق آنها مشخص نشده زیرا قیمت گذاری آنها کار زمان بری است، وی افزود: ۳ یا ۵ نفر از اعضای شورای اسلامی شهر تهران به عنوان ناظر برای این قیمت گذاری حضور خواهند داشت.

گودرزی با اشاره به اینکه بعد از قیمت گذاری پیشنهادی، بحث مبلغ باز هم در شورای اسلامی شهر تهران مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت خاطر نشان کرد: بعد از بررسی‌های بسیار، قیمت نهایی تصویب می‌شود. ارزیابی و قیمت گذاری هم در دو ماهی که زمان مشخص شده انجام خواهد گرفت.

معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران ضمن تأکید بر اینکه مسیر قانونی برای واگذاری حتماً طی خواهد شد افزود: شهرداری با بانک شهر تها می‌کند و این کار مشکل قانونی نخواهد داشت. کلیات واگذاری را شورای شهر تصویب کرده و بحث قیمت گذاری توسط شهرداری انجام نمی‌شود. برند شهروند را شرکتی که در این راستا صلاحیت دارد قیمت گذاری می‌کند.

گودرزی با بیان اینکه هزینه ساخت مجموعه شهر آفتاب بالغ بر ۱۴۰۰ میلیارد تومان شده است تصریح کرد: وضعیتی که امروز در مجموعه شهر آفتاب از نظر عرضه و خدمات و غیره ملاک قیمت گذاری قرار می‌گیرد باعث می‌شود که بانک شهر از نظر خرید و شهرداری تهران از منظر فروش، ضرر نکنند. هم شهرداری در این معامله متعین می‌شود و هم بانک شهر.

معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران در بازدید از خط ۶ و ۷ مترو که در حال ساخت است در جمع خبرنگاران گفت: شهرداری کارهای بسیار خوب عمرانی در سطح شهر تهران انجام داده که شاخص همه آنها توسعه زیرساخت‌ها و مترو است. در دوره شهردار کنونی تهران بیش از ۱۰ کیلومتر مترو ساخته شده و قریب ۱۰

۳ رویداد

تندیس

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

زنگ مدرسه از چند فرسخ دور تر!

معصومه آباد
رئیس‌کننده هیئت‌مدیرت بهران
شورای اسفندی شهر تهران

سال گذشته در راستای ابلاغیه مقام معظم رهبری در خصوص لزوم تحصیل کلیه کودکان اتباع بیگانه در کشور، با نواختن زنگ مهر در مدرسه شهید محراب مدنی منطقه ۱۵ خواستار حمایت از حق سوادآموزی کودکان افغان در شهرمان شدیم فارغ از اینکه در جای دیگر شهر کودکان تهرانی خودمان نیز از حق تحصیل در محل زندگی خود محروم هستند و به واسطه عدم تأمین سرانه‌های آموزشی مصوب در طرح جامع، زنگ مدرسه از چند فرسخ دورتر از فرسخ‌ها دور به گوششان می‌رسد.

درست یک سال از پرونده رسیدگی به ثبت نام کودکان اتباع خارجی در مدارس می‌گذرد. خوشبختانه با پیگیری‌های بعمل آمده تقریباً مشکل ثبت نام کودکان افغان در شهر تهران برطرف شده است اما در برخی از مدارس شهرستان‌های استان تهران مانند شهریار و ورامین هنوز ثبت نام این کودکان انجام نمی‌شود و با مشکلاتی نظیر نداشتن حق تحصیل به واسطه بالا بودن سن، عدم تأیید سوابق تحصیلی آن‌ها و وجود مشکلاتی در تعیین سطح برای شروع به تحصیل آن‌ها وجود دارد.

اما موضوع بسیار تکان دهنده وضعیت نگران‌کننده فضاهای آموزشی مورد نیاز جمعیت در حال رشد به ویژه در مناطق رو به رشد غرب تهران است. بررسی وضعیت موجود فضاهای آموزشی مناطق ۲۲گانه تهران نشان می‌دهد مناطق ۵، ۱۳، ۲۲ و ۴ با محرومیت شدید سرانه آموزشی مواجه هستند.

در این میان منطقه ۲۲ با جمعیتی بالغ بر ۱۷۰ هزار نفر و وسعت ۱۱۰ کیلومتر مربع دارای فقر شدید سرانه آموزشی است. علی‌رغم آنکه سرانه پیشنهادی کاربری‌های آموزشی در طرح جامع معادل ۸۷/۰ متر مربع معرفی شده است، مجموع سرانه آموزشی بر پایه جمعیت موجود این منطقه معادل ۲۷/۰ متر مربع است یعنی یک چهارم حداقل میزان مورد نیاز. این در حالیست که بر اساس مطالعات جمعیت پذیری شهر تهران، نرخ رشد جمعیت این منطقه ۲ برابر میزان نرخ رشد جمعیت کل شهر تهران در دهه اخیر بوده است.

در حال حاضر حدود ۲۱ هزار دانش آموز در این منطقه بصورت مهاجر در مدارس غیربومی محل زندگی خود مشغول به تحصیل هستند. بر اساس پیش‌بینی‌های صورت گرفته جمعیت این منطقه پس از تکمیل و تحویل پروژه‌های انبوه‌سازی، به حدود ۶۰۰ هزار نفر افزایش می‌یابد، تعداد دانش آموزان متقاضی تحصیل در این منطقه به بیش از ۱۵۰ هزار نفر خواهد رسید که این موضوع با توجه به عدم تعیین تکلیف لکه‌های آموزشی مصوب در این منطقه، به شدت نگران‌کننده است.

از سوی دیگر نیمی از همان حداقل فضاهای آموزشی موجود نیز به مدارس غیردولتی اختصاص پیدا کرده است. این در حالی است که تعداد دانش آموزان شاغل به تحصیل در مدارس دولتی این منطقه، ۵ برابر تعداد کل دانش آموزان مدارس غیردولتی است. دوری از محل زندگی، مواجهه با مخاطراتی که در بین مسیر متوجه دانش آموزان خواهد بود، حوادث رانندگی، افزایش بار ترافیکی در منطقه، کمبود مدارس دولتی در منطقه، جمعیت بسیار بالا و غیر استاندارد کلاس‌های درسی همه و همه منجر به اختلال در یک نظام آموزشی سالم در منطقه خواهد شد که اثرات سوء آن در سال‌های آتی به طور تصاعدی افزایش خواهد یافت.

به موجب ماده ۱۸ قانون شوراهای آموزش و پرورش مصوب سال ۱۳۷۲ و تبصره‌های الحاقی آن در سال ۱۳۷۹، کلیه احداث‌کنندگان شهر که‌های مسکونی مکلفند همزمان با ساخت واحدها، نسبت به احداث و تأمین فضای آموزشی و پرورشی مورد نیاز در مقاطع مختلف بر اساس استانداردهای مصوب، بطور مستقیم یا با پرداخت هزینه مربوط به سازمان نوسازی و توسعه و تجهیز مدارس، بر طبق نظر منطقه اقدام نمایند. از سوی دیگر شهرداری نیز مکلف بوده است تا همزمان با صدور مجوز احداث سرانه‌های آموزشی انبوه سازان را تعیین و آنها را ملزم نمایند همزمان با احداث واحدهای مسکونی فضای آموزشی مورد نیاز را نیز تأمین نمایند و از صدور پایان کار تا زمان تأمین سرانه آموزشی از سوی سازندگان خودداری نمایند. اما متأسفانه علی‌رغم آنکه مجوز تعداد زیادی از این انبوه‌سازان صادر شده ولیکن سرانه‌های آموزشی محقق نشده است.

طی بررسی بعمل آمده از تعاونیهایی انبوه‌سازان مسکن در سطح منطقه ۲۲، تعداد ۴۵ مورد انبوه‌ساز در منطقه شناسایی شده که تنها ۵ مورد آنها سرانه‌های آموزشی را تأمین کرده‌اند. متأسفانه علی‌رغم آنکه علیه تعدادی از انبوه‌سازان در جهت الزام به تأمین فضای آموزشی اقدام دعوی و محکومیت الزام به تأمین فضای آموزشی نیز صادر شده است اما به واسطه صدور پایان کار آنها از سوی شهرداری، دیگر ضمانت‌اجرائی آرای صادره از بین رفته و قابلیت اجرائی وجود ندارد. در این راستا برخی از سازندگان در زمان رسیدگی به پرونده در محاکم قضایی، اظهار کرده‌اند که تعهداتشان را در قالب رعایت دستورالعمل ۷۰-۳ مقررات شهرسازی اجرا کرده‌اند. از این رو ارائه تفاهم نامه‌فی مابین با شهرداری که حاکی از پرداخت سرانه‌های آموزشی مورد نیاز بوده، منجر به صدور حکم منع تعقیب برای اکثر سازندگان شده است. لذا ضرورت دارد سرانه‌های آموزشی انبوه‌سازانی که در قالب دستورالعمل ۷۰-۳ در زمان صدور جواز ساخت و ساز توسط مسئولین وقت شهرداری منطقه ۲۲ دریافت شده، ضمن بررسی دقیق و کارشناسی میزان سرانه‌های آموزشی مشخص، به وزارت آموزش و پرورش پرداخت شود.

مطابق طرح تفصیلی، سایت پلان‌های مصوب و پروانه‌های صادره، سرانه فضاهای آموزشی در حال احداث و پیش‌بینی شده در سطح منطقه ۲۲ شامل ۱۲ هزار متر مربع از محل املاک واگذار شده به آموزش و پرورش، ۷۷۴ هزار متر مربع مجموعه‌های دانشگاهی، ۷۴ هزار متر مربع از محل فضاهای آموزشی داخل سایت‌های مسکونی و ۸۰ هزار متر مربع از محل زمین‌های آموزشی به تفکیک مالکیت‌های می‌باشد. این در حالیست که همچنان برای بخش قابل توجهی از سایت‌های پیش‌بینی شده تعیین تکلیفی صورت نگرفته است و تنها سهم‌اندکی در حال احداث و یاد شرف واگذاری به آموزش و پرورش است.

همچنین برخی املاک با کاربری آموزشی دارای مالکیت حقیقی بوده و مالکین تمایلی به احداث فضای آموزشی ندارند. متأسفانه در این بخش نیز با توجه به شکایت مالکین و رای دیوان عدالت‌اداری به استناد قانون تعیین وضعیت املاک واقع در طرح‌های دولتی و شهرداری‌ها، شهرداری ملزم به صدور پروانه ساخت‌های شده، که همین امر نیز منجر به کاهش فضاهای آموزشی منطقه شده است.

شهر آفتاب توسط شهرداری تهران ایجاد شد و ۱۳۰۰ میلیارد تومان هزینه ساخت آن شد ولی این نمایشگاه به مبلغ ۴ هزار میلیارد تومان به بانک شهر فروخته شد، آیا این خام‌فروشی است

این کار یعنی واگذاری شهروند و شهر آفتاب انحراف تلقی می‌شود، چرا که با این تصمیم در حوزه به درآمدهای ناپایدار که از محل فروش شهر است در این مصوبات نهایی شد و جای بسیار تأسف دارد و قطعاً آیندگان بهترین قاضی هستند که اموال عمومی شهر با این روش به تراج گذاشته شد. وی با طرح این سوال که چرا شهروند و شهر آفتاب به بانک شهر واگذار شدند گفت: برای فروش باید به عرضه عمومی توجه شود و به مناقشه گذاشته شود نه اینکه اصرار به فروش بانک شهر باشد و حتی در طرح پیشنهادی نام بانک شهر قید شده است.

فلسفه اصلی واگذاری شهروند، توسعه برند شهروند در استان‌ها و شهرستان‌هاست و دلیل اینکه بانک شهر برای خرید سهام انتخاب شد این است که در بخش حقیقی و حقوقی کسی اعلام آمادگی نکرد.

مراسم "آسان ازدواج کنیم" برای دوجوان توسط خانه تسنیم سرای محله اسماعیل اباد برگزار شد

مراسم "آسان ازدواج کنیم" برای دوجوان توسط زهرا شاملو مسئول خانه تسنیم و گروه تسنیم سرای محله اسماعیل اباد برگزار شد. به گزارش پایگاه خبری سازمان های غیردولتی ایران (وطن): مراسم "آسان ازدواج کنیم" توسط مسئول خانه تسنیم زهرا شاملو و گروه تسنیم سرای محله اسماعیل اباد منطقه ۱۹ ناحیه ۳ به همکاری مدیر محله معصومه نامور و محمد مقدم دیگر نیروهای سرای محله در روز ۲۳ شهریورماه در ساعت ۲ برگزار شد. این مراسم برای دوجوان بود که با تلاوت قرآن کریم و سرود ملی آغاز شد و سپس از آن برنامه با صحبت های مجری معصومه محمدی و خوش آمدگویی به مهمانان و عرض تبریک و همچنین دعوت از عاقدانامه یافت عقد این جوان توسط جوادی مدیر معاونت اجتماعی منطقه ۱۹ ادامه پیدا کرد. این مراسم با هدایایی از طرف شهردار، مدیر محله معصومه نامور، اموراتوان به زوجین دنبال شد و در ادامه جمشیدی مدیر خبریه نیکوکاران شریف برای اهدای هدیه موسسه و سخنرانی بر روی سن رفت.

www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr instagaram:padidehshahrweekly October 1, 2016 ۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۱۰ شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۵

در نشست هم اندیشی دبیران شورایی منطقه چهار با «پدیده شهر» مطرح شد:

انتقادات گسترده شوراییاران منطقه چهار از شهرداری و شورای شهر تهران

این دوستان، اشاره به افراد و مدیران شهر بود که گاها لحن تند و تیزی پیدای می کرد. باین حال تلاش کردیم مطالب و موضوعات ارائه شده توسط آنها را بی کم و کاست منتقل کنیم. به نظر می رسد تنها سرمایه نشریه پدیده شهر، اعتمادی است که به شکل گرفته است. آنچه در زیر می آید حاصل این نشست چند ساعته می باشد که تقدیم میشود.

در گفتگویی دو نفره با دبیر دبیران شورایی منطقه سبک و سیاق جلسه را توضیح دادم و در ادامه شماره های قبلی نشریه را میان شوراییاران توزیع کردم. از بیست دبیر شوراییاری منطقه پانزده نفر آمده بودند. فضای حاکم بر سخنان آنها عمدتاً انتقادی و در برخی محلات حجم مشکلات بسیار زیاد بود به نحوی موجی از ناامیدی در سخنان برخی از آنها به روشنی قابل درک بود. برخی از سخنان

عصر روز یکشنبه چهارم مهرماه بر اساس قرار قبلی به سرای «صدف» برای جلسه با شوراییاران منطقه چهار رفتیم. زودتر از قرار به محل جلسه رسیدیم، اما نیم ساعت مانده به زمان مقرر اطلاع دادند که محل جلسه جای دیگری است. زمانی که رسیدیم چند دقیقه از ساعت چهار گذشته بود و اکثر شوراییاران آمده بودند. وارد جلسه ای شدم که سرشار از صمیمیت و دوستی بود. ابتدا

اعضای شورای شهر را در تلویزیون می بینیم!

داوود گودرزی دبیر شوراییاری محله «قاسم آباد

و ده نارمک» دیگر شوراییاران حاضر در این نشست، در ابتدا به نحوه ی ارتباط گیری خود با مردم اشاره و چنین گفت: ما در محله حضور داریم و خودم کاسب محله هستم. و در مسجد حضور پیدا می کنیم و اگر مشکلی پیش بیاید، با هیئت امنا و شوراییاری در میان میگذاریم. واگه مساله مربوط به اداره های باشه، حالا یا شهرداری یا ادارات دیگر، به گوششان می رسانیم، اما متأسفانه ۹۰ درصد درخواست های شوراییاران انجام نمی شه! من از این حیث شرمند می افراد محله مون

هستم، چون خداییش نتونستیم هیچ قدمی برای حداقل یکسال دو سال گذشته برای مردم محله برداریم و هر درخواستی رو که به شهرداری دادیم متأسفانه اصلا پیگیری نکرده و آخرش هم گفتند بودجه نداریم! وی در ادامه در خصوص نظارت شوراییاران بر شهرداری نیز اظهار نظر کرد و چنین گفت: به همچنین چیزی در این سه دوره که بنده شوراییار بودم، نداشتم، ولی شنیدیم، زیاد می شنویم که شوراییاران نظر بر بیمانکار یا شهرداری است ولی خدا رو شکر اینجوری نبوده! این شوراییار سپس در خصوص عملکرد شهرداری منطقه چنین گفت: آدم های خوبین، دوستان ماتیوی شهرداری، خدا شاهد من این رو بدین منظوری میگم! آدم های بسیار خوبی هستند، ولی متأسفانه ما هر در خواستی که داریم چون بودجه ندارند، انجام نمی شه! او هر گه همه دوستان، خود آقای بهاری که در رأس این هرم وجود داره، انصافاً آدم خوبیه! همین که احترام و ارزش قائله برای شوراییاری اوی در ادامه به بیان خاطرات خود از ادوار قبلی شوراییاری پرداخت و چنین گفت: در سال های گذشته در خدمت آقای خادم بودیم، جلسات که می نشستیم، می اومدند تعریف بودجه می کردند برای محلات، متأسفانه الان ۴۰۳ هاستشش که این اتفاق هانمی افته.

می سوزیم و می سازیم!

داوود گودرزی در ادامه سخنان خود به ارائه لیستی از مشکلات محله خود پرداخت و تصریح کرد: سرای محله ما به جای اینکه در محله خودمان باشد، در محله اوقاف واقع شده است. دو ساله ما داریم توسر خودمون میزینیم که چه می شه که در خدایش دوستان خیلی خوبی داریم تو شهرداری، ولی وقتی این حرفو که می زنی، سعی کردیم فقط بسوزیم و بسازیم! به زمین چمن داشتیم که ۶۰۰ میلیون تومان هزینه این زمین شده بود، اینجا خراب کردند گودرزی کردند ۳۰۲ تا خونه هم پیش این اومد پایین، همین جور تو همون حالت مونده! گفتن شهردار تهران دستور داده که پروژه های زیر ۵۰ درصد باید تعطیل شه! اینجا هم کارش خوابیده بشه! اینم مجموعه شهرداری، خدا رو شکر اسمش هستش برامون، خیلی خوشحالم که اسمشو داریم، خودش نداریم! به بحث دیگر، وجود کارگاه های نجاری و رنگ کاری و کلاف سازی و رویه کوبیه! همه معضلات کار گاهی را مردم محله ما دارن تحمل می کنن! اباغ پرندگان را تو محله مون داریم تو محله قاسم آباد و ده نارمک، ولی اگر خود بنده هم بخوام برم اونجا و به سر برزنم حداقل باید ۱۰۰۰ تومان هزینه کنم. به دونه بلیط ندادند که بکن آقا شما به عنوان شوراییار! این بلیط های استخر را هم که می دادند و بین دوستان توزیع می کردند تو مساجد اونجا قطع شد.

بیمارستان نداریم!

وی سپس به بی توجهی سایر ادارات اشاره کرد و چنین گفت: برای اداره برق نامه می زنی جواب نامه نمیاد! جلسه ای می گذارن هر سال، چند نفر از شورای شهر میان، اداره برق، آب، گاز، و... همه اینها میان میشینن و ما اونهارو می بینیم، حرف هاشون قشنگه چون خوب و تازه است که اگر انجام بشه خیلی عالیه ولی متأسفانه انجام نمی شه! میرین! یک مشکلی دیگه که گریبانگر همه محلات هستش اتوپارک کامرانیه به محله هست که پارکینگ کامیون هاشده! چون نمی تونن داخل شهر برن، سر کوچه پارک می کنن! اینم یکی از معضلاتیه که باور بفرمایید تقریباً ۱۳ سال شخصاً پیگیری اینم، تنها کاری که تونستیم براشون انجام بدیم اینه که با اون ها قول دادند حکم قضایی بگیرند. یک سال می گذره، ولی هیچ اتفاق نیفتاده است. با اینکه شهرداری زمین ز یاداره، اما در این محله یک بیمارستان نداریم. دبیر شوراییاری محله «قاسم آباد» در بیان این موضوع سخن خود را کنایه رابطه شوراییاران با شورای شهر تهران را خوب توصیف کرد و چنین گفت: خدا رو شکر رابطمون خوبه، من همیشه این دوستان رواز در تلویزیون می بینم و آرزوی موفقیت و سرفرازی دارم براشون.

واگذاری ده ساله سوله بحران برای اسباب بازی کودکان خاص و پولدار!

خرسندی دبیر شوراییاری محله «علم و صنعت»

دیگر سخنران این نشست بود. وی در خصوص رابطه ی شوراییاران با مردم چنین گفت: ارتباط نامن با مردم خوب است، اما در محله ما بیشترین رای که به نفر اول دادند و ظاهر او تا توبوس از جای دیگر آوردند ۰۳۳، ۳۴ تا بود. من با ۲۶۰، ۲۷۰ تا رای انتخاب شدم. از چهار هزار جمعیت محله علم و صنعت! مردم توی مسجد مارو می بینند، جلسات قرآن می بینند، و محلی هستند البته متأسفانه امسال کوچه خودمان به من رای ندادند. بنابراین

اینکه می فرمایید، ارتباط به! با ۲۴۰، ۲۵۰ نفر یا ۵۰۰ نفر یا ۱۰۰ نفر ارتباط داریم. ببیند در بلوار دلاوران یکسری کاسب هستند که ماشاالله میلیاردن، خدا رو شکر! این ها با هیچ کس فالوده نمی خون، من هم که اونقدر خودم رو کوچک نمی کنم، راستش نمی کنم که بریم دستبوسی بکنیم! بنابر این ارتباط نامن با مردم خوبه، مردم ما رو بیشتر برای این می خواهند که طرف یک مشکلی داره ولی در حالت های عادی همون ارتباط های دوستانه وجود داره. ما کار خودمون رو می کنیم. وی ادامه داد: اصلاً احتیاج نداریم که مردم بدونن ما چی می کنیم! ما می آیم اینجا با شهردار منطقه در گیری درست می کنیم تا بلکه مشکل مردم حل شه، ولی مردم این را نمی دانند. مردم این را نمی دانند وقتی به جایی به جالاهای درست می شه، فکر می کنن از آسمون کسی اومده اون رو بر کرده نمی دونن که یک شوراییار آنقدر التماس کرده تا این انجام شه!

بهتر است که با آقایان اصلا ورودو نشیم!

دبیر شوراییاری محله «علم و صنعت» در بخش دیگری از سخنان خود در خصوص عملکرد شهرداری منطقه و نحوه ی تعامل شوراییاران با شهرداری، ضمن اشاره به روش کاری خود خاطر نشان کرد: من معتقد نیستم که برم اتاق معاون شهردار بشینم و تلنگر بزنم و دلالی بکنم. من معتقدم که شهردار منطقه باید به معاونش دستور بده که این کار را انجام بده و نگذاره من برم توی اتاق معاونش، چون فر داب من یه وصله ای می چسبانند! دیدیم و شنیدیم که می گن این فر داب اومده اتاق من، یک چیزی خواسته و یک منظوری داشته! بنابر این بهتر این است که ما با این آقایان اصلا ورودو نشیم! البته شهرداری ناحیه با شهرداری منطقه فرق می کنه! ما با اون ها دوست هستیم، مجبور هستیم با اون ها ماماشات کنیم. بله من با شهردار ناحیه ام ارتباط دارم، چون بالاخره ما خانوادگی شدیم، برقیق شدیم.

از ۴۳ مشکل محله، بعد از گذشت هفت سال یکی، دو مورد حل شده است!

این شوراییار با تجربه منطقه چهار در فراز میانی سخنان خود به طرح مشکلات و چالش های اصلی محله ی خود پرداخت و افزود: ما حدود ۴۳، ۴۴ مورد مشکل داریم. ۷ سال است که ما می گیم! از این ۴۳، ۴۴ مورد، شاید یک مورد در ادارت اخیر انجام می دهند و ۴ مورد هنوز روی زمین! یعنی چی؟! سال ۹۳ و ۹۴ این شعار شهرداری بوده، بودجه نیست! وی در ادامه به یکی از اقدامات مثبت شهرداری اشاره کرد و گفت: اخیراً یک طرحی را اجرا می کنن! خدا پدرشون رو بیامرزه، دستشون درد نکنه! یک کانال فاضلابی هست که از ضلع شمالی دانشگاه علم و صنعت عبور می کنه و این فاضلاب می رسه تا خیابان فرجام، اون هم دلایلش اینه که اون قسمت گند زده، محله رو بوی گندش برداشته، ۲ سال هم هست که در حال اجراست، اگر ان شاءالله این طرح بونه به موقع به اتمام برسونه، یک خدمت بزرگی شده است.

اصلاً از شورای شهر هیچ خبری نداریم!

خرسندی در بخش پایانی سخنان خود عملکرد اعضای شورای شهر تهران را مورد ارزیابی و قضاوت قرار داد و چنین گفت: اصلاً شورای شهر هیچ خبری نداریم! گاهی می بینیم که در بعضی جلسات می گویند این فلاهی هست! این ها که میان اینجا، معتقدم که برای ما منعی ایجادشوراییار محله علم و صنعت که دل پردردی از مشکلات و معضلات محله داشت به ذکر یک نمونه از اقدامات شهرداری پرداخت و گفت: ۲۰۶ سال پیش شهرداری ناحیه ۴ زمینی را گرفتند تا تبدیل به سوله ی بحران کنن! بعد از گذشت چند سال، حدود دو سال پیش سقف آن را زدند، اما حدود دو سه ماه قبل این سوله را برای مدت ده سال اجاره دادند برای اسباب بازی کودکان خاص و پولدار!

پدیده شهر

شوراییاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

از سال ۷۸ تا ۸۴ محله «خاک سفید» را جز شهر تهران قبول نداشتند!

در ادامه این نشست طولانی نوبت به دبیر شوراییاری محله «خاک سفید» رسید. شمس الدین آقاپور با کارنامه چهار دوره عضویت در شوراییاری، در ابتدا به سابقه حضور طولانی خود در این محله اشاره کرد و چنین گفت: ما از سال ۶۰ با مردم تو یه کوچی می شنیم، الان هم همون جا می شنیم. محله خاک سفید محله خاصیه، چون اکثر قومیتی هستن و همدیگر رو هم می شناسن! مردمان خونگرم و زحمتکشی اند، ولی متأسفانه مسئولین دیدگاه دیگری دارند! سال ۷۸ تا ۸۴ اصلاً شهرداری منطقه چهار محله خاک سفید را جزء شهر قبول نداشت! تا سال ۸۲ که خود شوراییاری ها اومدند یه طرح جهادی گذاشتند و البته محله شمیران نوراً هم قبول نداشتند! این دو تا محله را واقعا قبول نداشتند!

محله ای که سرانداشته باشه اصلاً به چه دردی می خوره؟!!

وی در ادامه در خصوص وضعیت پیشرفت پروژه سرای محله خود توضیحاتی اینگونه ارائه کرد: سرای محله خاک سفید از سال ۹۳ استارت خورد و قرار بود سال ۹۴ تحویل شهرداری طبق گزارشی که شهرداری منطقه داده، ۵۱ درصد کارش انجام شده، حالا می گویند پروژه های بالای ۵۱ درصد نباید تعطیل بشه، ولی خوشبختانه سرای محله ما تعطیل! علت تعطیلی ش ما نمی دونیم! اونا می گن آقای دبیر اومد بازدید کرده، گفته چون مجموعه ورزشی انجام نشده باز کارها تعطیل بشه! دغدغه و مشکلات اصلی محله مربوط به سرای محله است. محله ای که سرا نداشته باشه اصلاً به چه دردی می خوره؟! مثل محله ای که مسجد نداشته باشه! ما مشکل اصلیمون الان سرا هست! برای محله خاک سفید حفظ و نگاه داشت، معنی و مفهوم نداره. محله خاک سفید کار فرهنگی می طلبه.

کودکان محله خود را تخلیه کردند

وی در ادامه به برگزاری جشن کودکان در محله خاک سفید به عنوان یک اقدام مثبت شهرداری اشاره کرد و گفت: اخیراً آقای بهاری شهردار منطقه یه لطفی به محله ما داشتند و جشن کودکان را برگزار کردند. کار شایسته ای بود. محله ما محله ضعیف و فقیر نشینی هست و چون اکثریت مردم نمی تونن به مسافرت برن، این چند روز که این برنامه بود، بچه های مردم اومدند خودشون را اونجا تخلیه کردند. دبیر شوراییاری محله «خاک سفید» در ادامه از مسئولین خواست تا اقدام عاجلی در خصوص به نتیجه رساندن سرای محله خاک سفید انجام دهند.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به مساله نظارت شوراییاران بر شهرداری اشاره کرد و چنین گفت: هر چی با این ها رفاقت کنی و صمیمت به خرج بدی کارها زودتر حل میشه. چون ما که بیمانکار را نمی شناسیم، شهرداری هم کارها را می ده به بیمانکار. من یک بار توی یک خیابان خراب بود که داشت ترمیم می کرد. بهش گفتیم عزیزم! حداقل اینا رو تمیز کن، بعد این مصالح رو بریز! گفت به شما ربطی نداره! گفتم عزیزم این بیتالماله! خرابش نکن، گفت همین که گفتم، به آدم گردن کلفت دیدم دوبار هم تکرار کنم برمی گرده یه چیز دیگه می گه! گفتم دست شما درد نکنه خدا حافظ! آقا پور در فراز پایانی سخنان خود به انتقاد از شورای شهر پرداخت و گفت: رابطه ما با شورای شهر خیلی عالی! خیلی عالی! من رضایت کامل دارم چون یک عضو شورای شهر که خودش ورزشکاره، بیاد توی محله ای که به محله ضعیف هست، جلوی کارشو بگیره! من انتظار این کار را از شورای شهر نداشتم!

ما حدود ۴۳، ۴۴ مورد مشکل داریم. ۷ سال است که ما می گیم! از این ۴۳، ۴۴ مورد، شاید یک موردش را دارند اخیراً انجام می دهند و ۴۰ مورد هنوز روی زمین! یعنی چی؟! سال ۹۳ و ۹۴ این شعار شهرداری بوده! بودجه نیست

ورود توبوس های گردشگری به تهران؛ به زودی

رئیس ستاد گردشگری شهرداری تهران از برنامه ریزی این سازمان برای ورود ۶ اتوبوس گردشگری خبر داد.

فرزاد هوشیار پارسیان در حاشیه تهران گردی اصحاب رسانه در روز چهارشنبه با حضور در جمع خبرنگاران به تشریح برنامه های سازمان گردشگری پرداخت و اظهار کرد: در نظر داریم در مسیر تهرانگردی میزهایی برای ارائه خدمات به گردشگران داخلی و خارجی ارائه نماییم. وی با اشاره به نوع خدمات قابل ارائه در این میزها گفت: در این میزها خدماتی همچون نقشه، راهنمای گردشگری، شارژ، اینترنت و... به متقاضیان ارائه می شود و امیدواریم تا پایان سال جاری بتوانیم حداقل شش میز گردشگری در رینگ های گردشگری ایجاد کنیم.

رئیس ستاد گردشگری شهرداری تهران با بیان اینکه شعار سازمان های گردشگری دنیا، گردشگری برای همه است، افزود: یکی از راه های جذب و تقویت گردشگری خارجی در کشور بها دادن و تشویق گردشگران داخلی است که در همین راستا برنامه های زیادی برای جلب مشارکت همشهریان و هموطنان داریم.

هوشیار از راه اندازی اتوبوس های گردشگری در آینده ای نزدیک خبر داد و عنوان کرد: این اتوبوس ها وارد رینگ های گردشگری شده و امیدواریم تا پایان سال بتوانیم حداقل یک رینگ گردشگری با توبوس ایجاد بکنیم. به گفته وی یک اتوبوس گردشگری می تواند مشکل کمترین شهروند را حل کند. او پایایی را دارد خریداری شده و به زودی وارد کشور می شود. ضمن اینکه این اتوبوس ۱۰۰ درصد با سرمایه گذاری بخش خصوصی بوده است.

رئیس سازمان گردشگری شهرداری تهران در پایان گفت: این یک دستگاه اتوبوس گردشگری که در گمرک قرار دارد به زودی ترخیص شده و امیدواریم پنج دستگاه اتوبوس دیگر نیز به آن اضافه شود تا بتوانیم رینگ های گردشگری را پوشش دهیم.

امیدوارم کارهای شهرداری از حالت فرمالیته و نمایشی خارج شه!

نادر یوسفی دبیر شورایاری محله «شمیران نو» دیگر سخنران این جلسه بود. این شورایار در ابتدایه تعریف و بزرگی های محله خود پرداخت و تصریح کرد: محله شمیران نو، محله بن بستیه! فکر می کنم نود درصد مردم یکدیگر رو میشناسن و باهم ارتباط دارن، محله های هست که بافت بومی داره، یعنی اگر اعضای شورایاری بخوان از خیابونی رد بشن، حداقل یکی، دو ساعتی طول می کشه این مسیر ادر کل از تباطمان خوب است و خدا رو شکر بد نیست! ولی مردم انتظار دارنند و فکر می کنند که کار دست شورایاری هاست. چون ما بیشتر تو چشم مردم هستیم. مردم مسئولین رانمی شناسند، ولی شورایار محله رو می شناسند! اما شورایاری کاری از دستش برنمیاد تنها کاری که می تونه انجام بده، اینه زیر یه نامه و استشهاده نامه! پاراف کنه!

شهردار رنگ میزنه تو میگویم کاری بهش نداشته باشید!

این شورایار در بخش بعدی سخنان خود به چگونگی رابطه شورایاران با شهرداری پرداخت و چنین گفت: شهرداری هر کاری که دوس داره انجام می ده و مادخال و نظارتی تو کار شهرداری نداریم، مطمئنا اگر مناظر بر کار پیمانکار باشیم، پیمانکار اصلاح حرف شورایار رو گوش نمی کنه! خدایه خالت هم بخوای بکنی، از اون طرف شهردار رنگ میزنه و میگویم کاری بهش نداشته باشید، برای این کار کرده و پول نگرفته ؛ چون پیمانکار طلبکار هست هر کاری دوست داره، می کنه. یه انگه هم به ما می چسبونه! اگر بخوایم نظارت ریادی بکنیم.

وی سپس به طرح مشکلات محله ی خود پرداخت و افزود: بزرگ ترین و مهم ترین مشکل محله شمیران نو، همین بن بست بودنشه، یادگان کوچه که جورایی محله رو قفل کرده. برای خروج از بن بست چند تا درخواست هم دادیم، اما هر موقع که صحبت می شه می گویند بودجه نداریم، مشکل مواد مخدر انصافا بیاد می کنه! محله شمیران نو محله ای است که تبدیل به بازار خرید شده و از محلات دیگر هم برای خرید به محله شمیران نومی آیند، ولی چون عرض خیابون هاش کمه ، متاسفانه هر کسی هر جوری که دوس داره پارک می کنه، توی دو تا از خیابوناش اتوبوس های شرکت واحد توقف می کنند!

درخواست مامدان شهید برای آسفالت کردن کوچه شان

شورایار جوان محله «شمیران نو» در خصوص عملکرد شهرداری منطقه نیز اظهار نظر کرد و چنین گفت: عملکرد شهرداری در این سه ماه از لحاظ کارهای ریز و کوچک و لکه گیری و رسیدگی به پارک ها خوب بوده ، البته اهم مشکلات باقی مونده، هنوز نتونستیم اون کوچه ای که ۱۴ تا شهید داده، آسفالت کنیم، سه تا مامدان شهید در خواست کردند، ولی هنوز انجام نشده است. کارهای کوچک خوب انجام می شه، ولی کارهای بزرگ به دلیل نبود بودجه انجام نمی شه!

وی در بخش پایانی سخنان خود به انتقاد از شورای شهر تهران پرداخت و افزود: باید قبول کنیم که فاصله بین اعضای شورایاری خیلی زیاده یعنی ما هیچ رابطه ای با شورای شهر نداریم؛ چون اصلا ما رو قبول ندارن! اون تافته جدا بافته اند! فقط آرزو می کنیم که کارهای شهرداری از این فاز فرمالیته بودن دربیاد و از حالت آماری و عکس خارج بشه و از روی احساس و وظیفه کار انجام بشه!

به دعوت شهردار تهران:

رئیس انجمن بین المللی کلاتشهر های جهان به تهران می آید

معاون امور بین الملل مرکز ارتباطات شهرداری تهران اعلام کرد: رئیس انجمن بین المللی کلاتشهر های جهان متروپلیس به همراه یادبعوت رسمی شهردار به تهران می آید. گشتاسب مظفری اظهار کرد: متروپلیس یک تشکل غیر انتفاعی است که بیش از یکصد کلاتشهر جهان در آن عضویت دارن و این در حالی است که شهرداری تهران از زمان تشکیل این تشکل در دهه ۱۹۹۰ فعالان و بنیانگذاران آن محسوب می شود به طوری که تهران به عنوان مهمترین کانون در غرب آسیا محسوب می شود.

معاون امور بین الملل مرکز ارتباطات شهرداری تهران افزود: در میان کلاتشهر های عضو متروپلیس تهران به عنوان بزرگترین شهر منطقه غرب آسیا محسوب می شود و از نظر جمعیت در میان ۲۰ کلاتشهر جهان قرار دار و این رو دیدار از شهر تهران برای اعضای متروپلیس از اهمیت برخوردار است. مظفری خاطر نشان کرد: شهردار مونترال کانادا به تازگی در اس انجمن جهانی کلاتشهر های جهان و به عنوان رئیس این انجمن انتخاب شده است و این نخستین حضور یک شهردار کانادایی در تهران است، وی درباره برنامه های این سفر گفت: در این سفر سه روزه که از شنبه اول اکتبر آغاز می شود رئیس انجمن بین المللی کلاتشهر های جهان با شهردار تهران و رئیس شورای اسلامی شهر تهران دیدار خواهند داشت و از جاذبه های مهم شهری و پروژه های شهرداری تهران بازدید می کنند.

مظفری افزود: شهر تهران به لحاظ تحولات و توسعه زیر ساخت های شهری به ویژه توسعه حمل و نقل عمومی، توسعه فضای سبز، اماکن فرهنگی و توسعه فعالیت های اجتماعی و کنترل آسیب هادر میان شهرهای پیشتاز غرب آسیا قرار دار و در دورمدیریت دکتر قالیباف در مجامع بین المللی تقدیر نامه ها و جوایز متعددی در زمینه پروژه های شهری بدست آورده است.

معاون امور بین الملل مرکز ارتباطات شهرداری تهران با بیان اینکه با وجود ظرفیت های موجود متاسفانه شناخت کانادایی ها از تهران در حداقل ممکن قرار داره! ابراز امیدواری کرد: امیدواریم با سفر شهردار مونترال به تهران و تاثیرات این سفر، اطلاعات و شناخت شهروندان کانادایی از جمهوری اسلامی ایران و شهر تهران افزایش یافته و شاهد افزایش همکاری های متقابل در زمینه های مختلف باشیم.

فاصله بین اعضا شورای شورایاری خیلی زیاده! یعنی ما هیچ رابطه ای با شورای شهر نداریم؛ چون اصلا ما رو قبول ندارن! اون تافته جدا بافته اند! فقط آرزو می کنیم که کارهای شهرداری از این فاز فرمالیته بودن دربیاد و از حالت آماری و عکس خارج بشه و از روی احساس و وظیفه کار انجام بشه

داود مبارکی که اخیرا به سمت دبیر دبیران شورایاری منطقه انتخاب شده، دیگر سخنران این نشست بود. وی سابقه ی چهار دوره شورایاری در کارنامه خود دارد.

دبیر شورایاری محله «حسین آباد و مبارک آباد» در ابتدا به تاریخچه و قدمت تاریخی این دو محله اشاره کرد و افزود: محلات مبارک آباد و حسین آباد از محلات قدیمیه و با سابقه شمرونه. مبارک آباد از قدیم الایام تا سال ۶۵ سبز بود. محدود محله ما باغ بود، خیلی از مردم برای استفاده از میوه و باغات سرس میزدند و میامدند و می رفتند، ولی متاسفانه با برج سازی های که از سال ۶۵، ۶۶ شروع شده! به جای هر درختی که سبز سر به فلک کشیده بود، تیر آهن سبز شد و رفت به آسمون! اتمام باغ ها از بین رفت و با مجوز هایی که شهرداری بی در پی داد، ساختمان های عظیمی که تو محدود و محله ما ساخته شد، اون صفا و سرسبزی که توی محله بود به طور کل از بین رفت! تنها چیزی که توی محله مون از بافت قدیمش میشه گفت مونده، امارت عین الدوله است، به حمدالله باقی موند و شد جزء میراث فرهنگی یا اون خانه فرهنگ صدف و گرگه تمام محله مازا بین رفت! همش شده ساختمان.

وی اینگونه ادامه داد: میدون هروی اسمش خیلی بالاس! روش مانور می دهند، اما متاسفانه با مجوز های که شهرداری صادر کرده و پاساز که بی در پی در این خیابون ساخته شده، هر صه را بر مردم تنگ کرده، بسه خاطر ترافیکی که داره! الان واقعا مشکل داریم در سطح محله، پارکینگ طبقاتی

مجموعه کلیینک حقوقی زنان و خانواده افتتاح می شود

مهرشاد شبابی روز شنبه در جلسه هماهنگی مراسم افتتاحیه شعب کلیینک حقوقی زنان و خانواده با اشاره به افتتاح مجموعه کلیینک حقوقی زنان و خانواده در منطقه جوادیه، گفت: نا آگاهی نسبت به حقوق و تکالیفی که تک تک اعضای خانواده دارن و مسایلی از این قبیل ما را بر آن داشت که خدمات مشاوره ای حقوقی را برای افراد جامعه به صورت غیر حضوری و رایگان و با حضور ی با حداقل تعرفه در اختیار قرار دهیم. شبابی افزود: کلیینک حقوقی کرسی حقوق بشر دانشگاه شهید بهشتی یک نهاد مردمی دانشگاهی است که برای ارتقاء حقوق بشر، بسط و توسعه عدالت و به خصوص عدالت فر اگیر و همه گیر برای اقشار آسیب پذیر و به خصوص خانواده ها و زنان جامعه تاسیس شده است. وی ادامه داد: باتوجه به اهمیت تشکیل کلیینک های حقوقی خانواده در سرتاسر کشور، کلیینک های حقوقی کرسی حقوق بشر دانشگاه شهید بهشتی مبادرت به ایجاد شعب مختلف با توجه به نیاز منطقه ای کرد. راست که پس از افتتاح و فعالیت شعبه اسلامشهر، روز یکشنبه چهار مهر ماه شعبه جوادیه را افتتاح می کند که البته بزودی گشایش شعب استان می محقق می شود.

بودجه منطقه چهار باید متناسب با جمعیت و بزرگی اش باشد!

برخی شورایاران می گویند سامانه ۱۳۷ از آنها موثر تر هست

وی در ادامه گفت: برخی از شورایاران گلایه می کنند که تماس مردم از طریق سامانه ۱۳۷ موثر تر از وجود آنهاست! پس اول باید حرف این ها خونده بشه، این ها که برای خود ششون نمی گن معمولا حرف مردم و مشکلات مردم را انعکاس می دهند. دبیر شورایاری محله «حسین آباد و مبارک آباد» در ادامه به نحوه ی توزیع بودجه در سطح شهر تهران اعتراض کرد و افزود: شورای شهر باید بودجه ای مناسب برای منطقه چهار که یکی از بزرگ ترین و پر جمعیت ترین مناطق در سطح تهران هست، اختصاص دهد، نه اینکه بودجه اینچاهم به اندازه منطقه ۸ باشد. یا اینکه بودجه هر محله ای با نظر خود محله هرنه بشه! بیابند به خود محله واگذار کنند، بگن آقا! تو محلات اگر می خواهی بر نامه ای داشته باشی، خودتون بررسی کنیید ببینید، چی به درد می خوره؟ نه اینکه دستور پشت دستور بیاد برای مردم!

وی در خاتمه سخنان خود به نحوه ی ارتباط گیری شورایاران با اعضای شورای شهر تهران پرداخت و افزود: واقعا شورای شهر ارتباطی به اون شکل با شورایاری هانداشته و نداره! خیلی کم هست این ارتباط. خاطر م هست که سه سال قبل رفتیم در صحن شورا صحبت کنیم همین گلایه را دوستان داشتند، زمان اختصاص یافته به شورایاری آخر جلسه بود، یعنی حول و حوش ده دقیقه به ساعت ۱۲، یعنی زمان اذان ظهر که اکثریت قریب به اتفاق اعضای شورای شهر می رفتند.

اگر شورایاری نبود، قبلا این ها خودشان معتمد محله بودند. شورایار یعنی برای شورا شورای شهر، اما نمی دونم شورایاری برای شورای شهر جافته است یا نه؟ خود شهرداری ها بعضا شورایاری ها را مزاحم خودشان می دانند، البته در منطقه چهار دوستان توانستند به هر ترتیبی که شده، با شهردار و معاونینش ارتباط بگیرند. برخی مناطق گلایه داشتند که شورایاری هانمی تونن با شهرداری منطقه ششون ارتباط بگیرند، با شهرداری ناحیه ششون نمی تونن ارتباط بگیرن. ما در منطقه چهار چنین معضلی نداشتمیم! بسه نظر خودم تا اینجا پیشرفت بوده، البته اگر حمایت ها و پافشاری های آقای طلائی نبود این نهال شکلی نمی گرفت.

نداریم، تازه با وجود همه مشکلاتی که داریم به مشکل دیگه اضافه شد و مجتمع قضایی دادگاه تجدید نظر جدیدا اومده تو اون ساختمان، خدا می دونه چه معضلی از لحاظ ترافیکی به وجود بیاد!

شهرداری ها بعضا شورایاری ها را مزاحم خودشان می دانند!

دبیر دبیران شورایاری منطقه چهار در خصوص کم و کیف ارتباط گیری خود با مردم نیز چنین گفت: زادگاهم اینجا است برادر و پدرمان اینجا است. با مردم در مساجد، پایگاه های بسیج و در سطح محله و خیابان ارتباط داریم، جزء هیئت های مذهبی هستم. به هر حال این ها معتمد محله ها هستند.

باروابط کارها بهتر پیش می رود!

دبیر شورایاری محله «اوقاف» در بخش دیگری از سخنان خود به تجارب دوره قبلی شورایاری اشاره کرد و افزود: وجدان دور قبل که کار کردم روابط خیلی قشنگ تر بود، از ضوابط! اگر آدم بتواند با این دوستان شهرداری ضوابط را انجام دهد، یک کاغذبازی شاید یکسال تا دو سال طول بکشه، الان یک خیابانی که اعلام کردند برای آسفالت مثلا شاید با یک نامه می اومد، کار انجام می شه، الان ۷هفت سال من دبیر شورایاری بودم موفق نشدم کوچه خودم را آسفالت کنم که همه به من خندیدند! ولی وقتی بحث روابط پیش می آید بهترین کار را انجام می دهد. مثلا آقای فلاتی این کار را انجام بده و واقعا هم انجام می دهند. روابط بهتر است؛ ولی متاسفانه در ضوابط خیلی مشکل داریم که زمان خیلی طولانی می شود.

یک مورد نظارت کردیم کار سه سال خوابید!

وی در ادامه به چالش های پیش روی شورایاران در امر نظارت بر شهرداری پرداخت و افزود: هر موقع نظارت کردیم کار خراب تر شد! یعنی بهتر نشد. آقای قالیباف آمد اینجا، آقای طلائی آمد. همه این عزیزان دوستان ما آمدند! آقای جاوید بود، آقای حسین نژاد بود! آخرین باری که آنجا صحبت شد، گفتند شما ناظر بر این آقایان هستی، باید نظارت کنیید بر کار این آقایان؛ ولی متاسفانه چنین چیزی وجود نداره، ما یک مورد شانس نظارت کردیم، کار شانس ماسه ساله که خوابیده! این شورایار در ادامه گفت: یک نهر جوی که اول باید تراشیده شود و برداشته شود، اومدند چه کار کردند؟ شیشه روی همان نهر خراب سیمان کشیدند و تمام شده رفت! همین وضعیت را در مورد جدول خیابان ها داریم. یوسفی صالح آبادی در ادامه مباحث ميسوط خود در خصوص مشکلات و معضلات محله ی «اوقاف» چنین گفت: بالاخره هر محله ای آسیب های خودش رو داره، ما هم داریم. کوچک ترین بخشش همین امروز می تونم براتون بگم که واقعا خیلی خنده داره! برای یه معاینه فنی اینجا می مونیم. ترافیک وحشتناک! ما اتوبوس امروز می خواستیم برم شهرداری جواز بگیرم وجدانا ۲۰ دقیقه واسدما تا اتوبوسه بتونه از اونجا رد بشه! ببینید کوچک ترین آسیب اجتماعی! این کوچک ترین کوچک ترین شه شه ها! اما معضلات دیگه اش بماند.

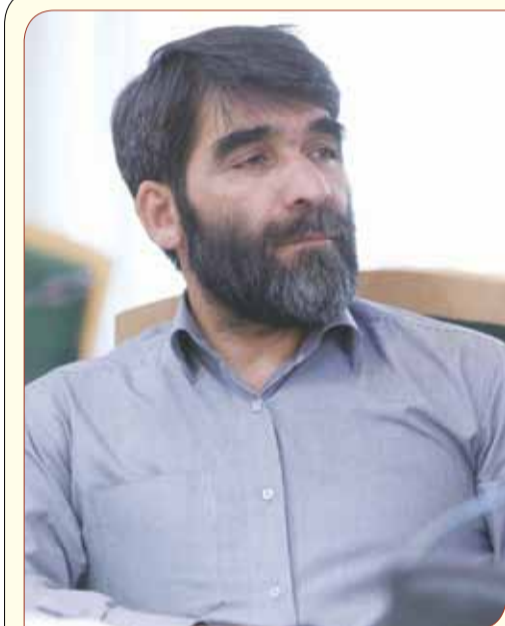
مصطفی یوسفی صالح آبادی دبیر شورایاری محله «اوقاف» دیگر شورایاری بود که در این نشست حاضر شده بود. وی در ابتدا به نحوه ی ارتباط گیری خود با مردم محله اش پرداخت و چنین گفت: عزیزانی که اینجا به عنوان شورایار حضور پیدا کرده اند، از لحاظ کیفیت بالا بوده اند که رأی آورده اند. مثلا آرائ ما را با آرای اعضای شورای شهر مقایسه کنید! افر قش در این بوده چهره به چهره بودیم، آن ها پول به پول بودند. یعنی پول برای آن ها کار کرد، ولی مال ما پول در کار نبود ما هارا چهره به چهره می شناختند تو محله.

جواب های شهرداری قانع کننده نیست!

وی در ادامه افزود: اکنون مردم ما در نظارتی دارن، اما معلما مارا در مقابل مردم قرار دادند. مثلا شهرداری آمده خیابان هایی که قبلا باز بوده آن ها را بستن! مردم چون نمی تونند ارتباط برقرار کنند، یا کی ارتباط برقرار کنند؟ مثلا با مسئولان برقرار کنند؟ واقعا توی شهرداری الان جواب مردم را می دهند؟ نه جواب نمی دهند! بنده اگر بیایم شهرداری، روی حساب اینکه نماینده مردم هستم شاید یک موقع در راباز کنند! تا جواب بدنند، ولی این جواب هم از سر خود رد کرده! و جواب قانع کننده نیست!

مردم به ما فشار می آورند!

شورایار محله «اوقاف» در ادامه به یکی از چالش های پیش آمده در محله ی خود اشاره کرد و گفت: مثلا در خیابانی که پول های کلان از مردم بابت تجاری بودن املاک آنها می گیرند، آمدند آن خیابانی که معروف بود، پلمب کردند، یعنی قسمت اصلی آن را مسدود کردند تا صدای مردم را در بریاورند. بابا! این بنده خداها که آمدند در ملک تجاری که خدا تومان از آنها بابت تجاری می گیری چرا آمدی مسدود می کنی؟ که اقا تونانند کاسبی کنن! اخب مردم به ما فشار می آورند! اقاما به شمارای دادیم که شما هم این شکلی؟! تازه آمدید به جای اینکه بهترش کنید، بدتر کردید! وی در ادامه به اعتماد مردم به شورایاران اشاره کرد و افزود: مردم متاسفانه یا خوشبختانه به ما اعتماد کردند و ما هم هر کاری که از دستمان برآمد برای آنها انجام دادیم و آمدیم حضور پیدا کردیم در جلسات اعلام کردیم آقایان طوریه، ولی ما جوابی نگرفتیم.

فقط باندو باندو بازی!

یوسفی صالح آبادی در بخش پایانی سخنان خود به نحوه ی رابطه ی شورایاران با اعضای شورای شهر تهران پرداخت و افزود: در رابطه با شورای شهر هم که الحمدالله رب العالمین اونها که تافته جدا بافته اند! اصلا ما فرقی می کنند. اوناز جای دیگه اومدند و ما از قسمت دیگر! به قول آقای حمزه پور، ما از قسمت افغانستان اومدیم بعد اینا از اروپا اومدند! متاسفانه قبل از اینکه رأی گیری بشه آنقدر نبالت می گردند. به محض اینکه کار تموم میشه بادش می ره که این رأی را تو پر کردی و به اون دادی! متاسفانه فقط شده باندو باندو بازی. ببینید الان اگر شورایاری ها یه کم موفق هستند به خاطر این است چون پولی در کار نیست! کار برای رضای خدای باشه موفق است اما کاری که توش پول باشه! بیخشید بنده باید بیایم هزینه آنچنانی کنم یک ماه شیشه زور ناهار و شام بدم. در همین منطقه ما طرف چلوکباب و شام داد. بعد چی شد رفت اون بالا، هیچی به هیچ کی! اینجا که می آید قیافه می گیره! این که فایده نداره! متاسفانه ما در شورای شهر مون هم مشکل داریم.

سامانه های ۱۳۷ و ۱۸۸۸ بهترین کانال برای پیگیری مشکلات!

پیش دبیر شورایاری منطقه ۱۴ در صحن شورا گزارش عملکرد شورایاری منطقه ی خود را می داد و اینشون خیلی به صراحت عنوان کردند، آقایون که من دارم براتون صحبت می کنم، شما هیچ کدام به حرف های من گوش نمی دیند! آ یا ما اومدیم اینجا که حرف بزیم و گوش ندهند یا اینکه همه با موبایلشون بازی کنن یا همه خواب باشن؟! یا حداکثر ۸،۷ نفر در کل شورای شهر نشسته باشند حرف ما رو گوش بدن؟! هیچ کس سخن این بنده خدا رو گوش نمی کرد! دوست دارم آقای مبارکی دبیر محترم منطقه، اگر یه همچین کاری تکرار بشه، همین گونه برخورد کنند. دبیر شورایاری محله «قنات کوثر» به انتقاد از عدم پاسخگویی به تلفن ها توسط ستاد شورایاری شهر تهران پرداخت.

سرای محله است که وسط یه کوچه ۱۰ متره و این ساختمان به نام شخص هست و در اجاره شهردار یه! در زمان افتتاح گرچه با اعتراض مردم، شهردار از افتتاح منصرف شد و رفت. اما در صورت سرای محله قنات کوثر اونجا افتتاح شد و الان چند ساله که داره به کار خودش ادامه می ده. مردم استشهاده ی های مختلف بردند به ارگان ها و شورای شهر و شهرداری و هیچ نتیجه ای تا به امروز نداده، به ما می گن بودجه نداریم. پرونده بسته! جای ساختمان جدید را دیدند همه کارها رو درست کردند، همه چیز درست شده، آخر سر پرونده بسته، بودجه نداریم! همین تموم شد!

وی سپس در ادامه به قضاوت در خصوص عملکرد شورای شهر تهران پرداخت و چنین گفت: مدتی

قول معروف جز قدیمی های این محله هستیم. وی در ادامه در خصوص عملکرد شهرداری منطقه سخن گفت و افزود: آقای قالیباف به کار قشنگی که توی شهرداری کردند، ارانادزی سامانه ۱۳۷ بود، پشت سر آنهم سامانه ۱۸۸۸ بود که این سامانه داره با قدرت و کیفیت کامل در سطح شهر تهران فعالیت می کنه و هر آدمی می تونه با این سامانه ها تماس بگیره و حرف دلش رو بزنه و مشکلات محله شو بگه و تا حصول نتیجه حتما پیگیری میشه.

مهم ترین مشکل ما سرای محله هست!

این شورایار در ادامه به طرح مشکلات محله ی خود پرداخت و چنین گفت: محله ما معضلات زیادی داره، یکی از مهم ترین معضلات محله ما، ساختمان

داود اصلاچی دبیر شورایاری محله «قنات کوثر» که خود را کاسب محل معرفی کرد، به عنوان سخنران بعدی به ایراد سخن پرداخت. وی اینگونه آغاز کرد: از نظر شناسایی اکثرا همه ما رو می شناسن، سابقه نزدیک به چهل ساله دارم توی محله قنات کوثر و به

همایش تقویت جامعه مدنی، بخشنامه یا قانون؟

همایش تقویت جامعه مدنی، بخشنامه یا قانون به همت شورای سازمان های جامعه مدنی ۱۲ مهر ماه در تهران برگزار می شود. به گزارش پایگاه خبری سازمان های غیردولتی ایران (وطن) همایش تقویت جامعه مدنی، بخشنامه یا قانون به همت شورای سازمان های جامعه مدنی ۱۲ مهر ماه در تهران برگزار می شود.

در این همایش علی ادینی رییس فراکسیون حمایت از سازمان ها و تشکل های مردم نهاد مجلس، سیاوش شهریور مدیر کل اجتماعی و فرهنگی استانداری تهران و علی صابری حقوقدان و عضو شورای شهر تهران سخنرانی خواهند کرد. همایش تقویت جامعه مدنی، بخشنامه یا قانون؟ در روز سه شنبه ۱۲ مهر ۱۳۹۰ ساعت ۱۰:۳۰ الی ۱۷:۳۰ در میدان فلسطین خیابان برادران مظفر (صنای جنوبی) پلاک ۸۶ سالن اجتماعات سندیکا ی شرکت های ساختمانی ایران برگزار خواهد شد.

www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr instageram:padidehshahrweekly October 1, 2016

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۱۰ شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۵

کارهای اساسی در منطقه چهار خوابیده!

چرا آن عضو محترم شورا که از همین منطقه رای گرفته، مشکلات مردم را پیگیری نمی کند؟

این شوراییار در ادامه به موضوع عملکرد دشهررداری پرداخت و تصریح کرد: متاسفانه ارزش شوراییاری مخصصا در این چند سال اخیر خیلی اومده پایین. مثلا دوست عزیزی که عضو شورای شهر هست و در منطقه چهار سکونت دار، همین اعضای شوراییاری یا هیئت امنا باعث شدند که اون آقا در انتخابات شورای شهر رای بیاره، ولی متاسفانه خواسته های به حق مردم افراموش می کنند و پیگیری نمی کنند. همین شهرداری منطقه هم یک دونه شون رو پیگیری نکرده است، چرا در حد آسفالت، در حد جدول کشی، در حد یکسری کارهای کوچک، پیگیری شده، ولی کارهایی که واقعا اساسیه کاری نشده است. مثلا در محله ما بزرگ ترین پارک در محله ماست. آقای قالیباف قبش که خواست این پارک رو افتتاح کنه، زمان هم زمانی بود که آقای قالیباف خودش فرمانده نیروی انتظامی بود. اسم این پارک رو گذاشت پارک پلیس، روزی که داشسته افتتاحش می کرد ما دسترسی داشتیم به خیابان حجرین عدی یعنی، ولی متاسفانه از وقتی بزرگراه زین الدین که اومد کلاین محله به محله مسدود شد الان پارک پلیس شده معدن مواد مخدر، معدن ارانل و اولباش، نیروی انتظامی در اونجا رفت و آمد نداره! به دلایلی که بن بست شده در صورتی که اگر قبل از انجام پروژه در مورد آن همفکری می شد این مسائل پیش نمی آمد. این مساله تنها اختصاص به محله من ندار، بلکه اکثر محلات مثلا یک پروژه سنگینی که هست، هیچ صحبتی نشده، شب خوابیدیم، صبح بلند شدیم دیدیم محله مون رو بن بست کردند!

طرح جهادی چیه؟!

وی در ادامه با انتقاد از طرح های جهادی چنین گفت: متاسفانه یکسری مسائل مثل طرح جهادی، این طرح جهادی چیه؟ یکی میاد یک لکه بر می خورایدیم، صبح بلند شدیم دیدیم محله مون رو بن بست کردند! اساس آن استوار بشه و محکم تر بشه، جناب آقای طلایی زحمت کشید این ستاد شوراییاری ها رو تشکیل داد ولی متاسفانه ارزش حمایت نمیشه! کد امیک از خواسته هایی که ما داشتیم، انجام شده؟ اصلا گزارش هایی مادر صحن شورا داده ایم چه فایده ای داشته؟ یک دونه اش انجام شده؟ یک دونه شو پیگیری کردند؟ دبیر شوراییاری قلیمومن شاید بالای ۱۰ گزارش ارسال کرده به ستاد شوراییاری یک دونه شورا نخوندن!

سعید آبنیکی دبیر شوراییاری محله «مجید آباد و پارک پلیس» دیگر شوراییار جوان و فعال حاضر در این نشست بود. وی از سال ۵۷ تا کنون در این محله سکونت داشته و کاسب محل محسوب می شود. این شوراییار در بخش آغازین سخنان خود به نحوه ی ارتباط گیری خود با مردم اشاره کرد و گفت: شوراییاران در مساجد، پایگاه های بسیج، مدارس و بازار های روز با مردم ارتباط می گیرند و مردم نیز به آسانی به آنها دسترسی دارند. مساله کلیدی این است که متاسفانه شوراییاری هیچ گونه بازدهی نسبت به مردم نداشته است، یعنی واقعا در منطقه چهار کارهای اساسی اش خوابیده، مردم انتظار دارند، وقتی سعید آبنیکی را به عنوان شوراییار انتخاب می کنند، توقع دارند که

محله ما هیچ چیز ندارد!

دشمن کنش دبیر شوراییاری محله «کوهسار» از دیگر شوراییاران حاضر در این محفل دوستانه و جدی بود. وی در ابتدا به سابقه ی حضور ۳۳ ساله خود در این محله اشاره کرد و افزود: شوراییارها پتانسیل بالایی برای شناخت محلات دارند. وی ادامه داد: در مساله نظارت بر شهرداری، اولین مرحله مرحله ی شناخت مشکلات است که باید از سمت شوراییار باشد! مرحله بعدی بررسی و کارشناسی است که از سمت شهرداری به تنظیم قرار داد از سمت شهرداری می تونه باشه و در نهایت نظارت بر قرار داد و اجرای صحیح بندهای قرار داد می تونه از سمت شوراییاری باشه که متاسفانه شوراییاری تو این موارد دخل نیستند. اصلا یکی از مهم ترین کارهایی که شوراییاری می تونه انجام دهد، نظارت بر مناقصات و انتخاب پیمانکار منطقه است که متاسفانه دوباره در این مورد هم جواب نداد!

شوراییار جوان محله «کوهسار» سپس در خصوص نحوه ی تعامل شوراییاران با اعضای شورای شهر تهران چنین گفت: در مورد پیگیری و رفع مشکلات محله هیچ گونه جوابی از سمت اعضای شورا دریافت نکردیم! متاسفانه تا جایگاه شوراییاری ثبات پیدا نکنه همچنان بین شهرداری، شورای شهر، شوراییاری و سایر ادارات این مشکلات هست. وی در بخش پایانی سخنان خود به مشکلات محله اشاره کرد و افزود: محله ما نکات منفی خیلی داره. سامان سرای لوبزان به جای اینکه حذف بشه و بره به حومه تهران، تازه دارن دستش می دهند! پایانه ایستگاه اتوبوس های اسقاطی، سه شنبه بازار، سوله های باز یافت زباله و وسط محیط مسکونی!! از دیگر مشکلات محله هستنند. متاسفانه محله ما سرای ورزشی، فضای سبز، در مانگا و بانگ، هیچ چیزی ندار.

آخه این چه بازیه!

مختلفا! چقدر توانا بودیم؟ و چقدر توانستیم در این قضیه از شهرداری حقمان را بگیریم؟ دبیر شوراییاری محله «تهران پارس غربی» در ادامه افزود: وقتی موضوع سرای محله حل شود، ۹۰ درصد مشکلات آن محله حل خواهد شد! دیگر موضوعی بریم به وجود نمی آید که بخوایم بیایم پیش شهرداری! بیایم راجع به چه چیزی صحبت کنیم!

به عنوان نماینده مردم هیچ قدرتی ندارم!

وی در ادامه با اشاره به توان محدود شوراییاران در امر نظارت بر شهرداری چنین گفت: شهرداری آمده یک پروژه ای را تا ۷۰ درصد اجرا کرده است، ۳۰ درصد آن مانده است. حتی توانایی این را نداریم که بگوییم آقا این ۳۰ درصد را تمام کن! ما چنین قدرتی نداریم! اصلا راجع به این قضیه اصلا صحبت نکن! امامین

هیچ کاره ایم!

حمیدرضا آقاجانی دبیر شوراییاری محله «ضرابخانه و پاسداران» دیگر شوراییاری بود، که در این نشست حاضر شده بود. وی که سابقه دو دوره عضویت در شوراییاری را در کارنامه خود دارد، اینگونه آغاز کرد: مردم برای همه امور به شوراییاری مراجعه می کنند و ما اومدیم برای مردم کار انجام بدیم و دوستان در شوراییاری، شهرداری و شورای شهر کمک حال ما باشند. وی در ادامه به ذکر خاطر های از نظارت بر شهرداری پرداخت و گفت: ۴.۳ سال پیش بود که به پیمانکار داشت کار می کرد تو خیابون های محله ما، من رفتم بهشون گفتم که مثلا جایی رو بد کار کردید، صحبت و صحبت و درگیر شدیم و ما را اکت زدن. جالب این بود که اون زمان شهرداری به جای اینکه از شوراییار منتخب مردم حمایت کنه، از پیمانکار دفاع کرد. در نظارت هایی که در شهرداری تهران انجام می شه، ما هیچ گونه نظارتی نمی تونیم داشته باشیم! او در بحث تعیین اولویت هایی که انجام می شه، هیچ کاره ایم! کاری که خودشان بخوانند در محله انجام میشه.

بود جنداریم!

شوراییار جوان محله «ضرابخانه و پاسداران» در فراز پایانی سخنان خود به قضاوت در خصوص عملکرد شورای شهر تهران پرداخت و گفت: دوستان بهتر از من می تونند، بگویند که کدام کار با مصوبه ر شورایی شهر برای ما داشته؟ هیچ! به نظر من در شورای شهر هر تصمیمی که بخوان بگیرن، می گیرن، و اگر هم ارتباط بگیرن، ارتباط سیاسی می شه! خیلی شیک و با کلاس تحویل می گیرن، جوابتو می دن، ولی کار انجام نمی دن! آخرش می رسه به شهرداری که می گن بودجه داریم، یا نداریم. من شورای شهر رو این طور شناختم! به قول آقای گودرزی: از طریق تلویزیون دوستان را می بینیم و می شناسیم.

پیدا کردیم تو محله مون بیشتر از یکسال است. ماجرا را توضیح نمی دهم که چه اتفاقی افتاده! الان به جایی رسیده که به ما می گویند شما بروید نقشه تهیه کنید و بیارید، ما نقشه را تایید کنیم که اینجا برای شما سوله ورزشی بسازیم یا ناسازیم؟! همین دیروز، برپروز شهرداری بودم، یکی از بچه های شهرداری گفت از من نشنیده بگیر، اما آنجا به خاطر حیاط خلوت همسایه ها نمی تونید بسازید، شاکی داردمی خواهم بگویم آخه این چه بازیه! اصلا ما درگیر چه قضایی هستیم! یادپروز، برپروز شهرداری با ما جلسه گذاشته، آقا سراتون اینچوره! اشره دار منطقه قول داد که آنجا را برایتان می سازیم، شما نقشه ای را بر این بیارید، ما این نقشه را تایید کنیم! چقدر از دوره این شهر دار چقدر مانده بیشتر از ۷.۶ ماه؟! من می خواهم در چه پروسه ای بیتم! بعد از اینکه شهرداری تغییر کند، آیا آن روند قبلی ادامه پیدا می کند

شوراییاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

جواب مردم را چه بدیم!؟

شوراییار بعدی که با اعلان منشی جلسه به ایراد سخن پرداخت، محمدرضا رضانی دبیر محله «کاظم آباد» بود. این شوراییار در ابتدا به مدل های ارتباط گیری خود با مردم محله پرداخت و گفت: در مساجد و در سرای محله با مردم جلساتی داریم، مردم نیز از ما به عنوان نماینده شان خواسته هایی دارند که خواسته ها اون ها به حقه! یعنی کارهای عمرانی و عام المنفعه که متاسفانه انجام نمی شه! می شه تا حدی ولی نه! وی در خصوص نحوه ی تعامل شوراییاران با شهرداری منطقه نیز اینگونه توضیح داد: ما نظارتی بر عملکرد شهرداری تا به حال نداشته ایم و نمی خواهیم هم داشته باشیم! چون اگر این نظارت را داشته باشیم، مشکلات و معضلاتی برای ما به وجود می آید. ولی بهتر این است که شهرداری خودش بر پیمانکاران نظارت بیشتری کند. نه اینکه سمبل کاری بشه و انجام نشه!

سرانه ورزشی صفر هست!

دبیر شوراییاری محله کاظم آباد در بخش دیگری از سخنان خود به طرح مشکلات محله پرداخت و گفت: محله کاظم آباد و خیابان بنی هاشم، اصلا معضل شده! یعنی هر معطلی در منطقه چهار و در جاهای دیگر هستش، می آیند جمع آوری می کنند توی خیابان بنی هاشم! اولین مساله فن گاز بود که کارشناسی نشده، اومدنند اونجا زدن، بعدا شوراییاری و مردم جمع شدند و پیگیری کردند و خلاصه جمع آوری شد که پارکینگ طبقاتی ساخته بشه! متاسفانه بعدا شهرداری اومد زمین رو و اگذار کرد به شخص دیگری که فردا بر جی ساخته بشه! معضل بعدی، مرکز جمع آوری زباله در خیابان بنی هاشم هست. اخیرا معضل دیگری شروع شده است، در تقاطع شهرک غدیری زمینی هست به نام انبار کمان گیر. اومدنند مجوز پارکینگ عمومی صادر کردند، مردم خوشحال شدند که از پارک ترفیک کم میشه! اما متاسفانه خودروهایی که از طرف راهنمایی و رانندگی توقیف می شن با جر تقیل هر روز راه بندون مجددی در اونجا به وجود اومده! تقاضای ما اینه که این طور نباشه! وی ادامه داد: مجموعه ورزشی ندریم با چهل هزار نفر جمعیت! مجموعه ورزشی و سرانه ورزشی ما صفره! این ها بازارها گفتمیم، ۱۱ سال بنده شوراییاری هستنم. این ها و همه مشکلات را ما گفتمیم، ولی متاسفانه هیچ کدام انجام نشده! چرا اون هایی که در اختیار شهرداری ناحیه بوده، با بلافاصله انجام داده ولی در حدی که در توانش بوده ولی منطقه نشه!

این شوراییار در بخش پایانی سخنان خود پرونده ای را یادستان خود نشان داد که علیرغم دستور شهردار منطقه و گذشت چندین ماه از آن اقدامی صورت نگرفته است و در این خصوص توضیحات بیشتری ارائه کرد: تاریخ هفتم مرداد ماه در همین جا شهردار منطقه دستور داد به معاونینش که آقا پول مساجد و یکی سرهای محله را پرداخت کنید! گفتند تا آخر شهر پور پول مساجد رو تسویه می کنیم. این پرونده مساجد مال مندا دستور شهردار خورده، همه چیزش تامین بودجه شد، دو رقمی خورده، آخر سر معاونت مالی گفتند ما پول نقدی نداریم! پور هر موقع پول اومد بیایم! وقتی آقای شهردار دستور می ده، معاونین چرا اجرایی کنن! اگر پولی نیست چرا دستور داده می شه! من چه کار باید بکنم؟! جواب مردم را چه بدیم که از من می خوان!؟

مدیر مرکز آموزش و پژوهش سازمان برنامه و بودجه استان تهران:

سر شماری باعث توسعه یافتگی کشوری شود

مدیر مرکز آموزش و پژوهش سازمان برنامه و بودجه استان تهران با بیان اینکه سر شماری باعث توسعه یافتگی کشوری شود گفت: مردم با همکاری در پروژه سر شماری ۹۵ هزارانه اطلاعات درست به آمار گیران کمک کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، محمدرضا همایی ایبانه سا تاکید بر اینکه مردم به مقوله آمار باید اعتماد داشته باشند، گفت: سر شماری یک بحث فرهنگی است و متاسفانه برخی افراد، آن را با مقوله اخد مالیات یا مسائلی از این قبیل مرتبط کرده که باید توجیه شوند. وی با ابراز امیدواری از اینکه سر شماری امسال با استقبال مردم مواجه شود گفت: در این خصوص باید فرهنگ سازی مناسب انجام شود که بهترین خواستگاه در این خصوص، مدارس ابتدایی و آموزش و پرورش است که در بازه زمانی ۲۴ تا ۲۳ مهر ماه، فرزندان بر والدین تاثیر گذارند و آنها را تشویق برای انجام عملیات اینترنتی کنند. همایی با اشاره به وضعیت سر شماری در دنیا گفت: در دنیا وجه تمایز کشور های توسعه یافته و در حال توسعه، انقلاب صنعتی است. کشور های در حال توسعه که می خواهند به تحول علمی و فنی کشور های توسعه یافته برسند از تولید صنعتی به تولید صنعتی پروندنیاز به برنامه ریزی توسعه دارند که مبنای این برنامه ریزی بر اساس دانایی و ابزار دانایی هم آمار است.

مدیر مرکز آموزش و پژوهش و وضعیت نفوس و مسکن در ایران اشاره کرد و گفت: در سال ۱۳۵۷ جمعیت کشور حدود ۳۸ میلیون نفر و قسمت عمده روستایی و ۴۰ درصد شهر نشین بودند، در آن زمان نسبت جمعیتی ۶۵ به ۳۵ بود یعنی ۶۵ درصد دانش آموز پسر و ۳۵ درصد دانش آموز دختر! امروز در سال ۹۵ قرار داریم ۷۵ درصد جمعیت کشور مان شهر نشین ۶۰ درصد ظرفیت دانشگاهها را دختران تشکیل می دهند و نسبت جنسیتی به ۵۰ درصد رسیده است. وی با بیان اینکه یکی از پارامتر های توسعه، افزایش جمعیت شهر نشین و فارغ التحصیلی و مشارکت خانم هادر تولید و اقتصاد در کشور است گفت: متاسفانه در حوزه مشارکت خانمها در تولید اقتصاد نرخ بسیار پایینی در کشور داریم! اما در افزایش جمعیت شهر نشینی و افزایش جمعیت خانمها در حوزه تحصیل وضعیت مطلوبی وجود دارد.

مدیر مرکز آموزش و پژوهش با اشاره به اینکه آمار های جمعیت و اشتغال از طریق سر شماری به دست می آید گفت: سر شماری نظامی است که آمار جمعیتی و اشتغال را مشخص می کند. بار گذاری جمعیت، محیط و مساحت، ترکیب جمعیت، میزان مهاجرت ورود و خروج افراد را مشخص می کند.

یکسری مسائل مثل طرح جهادی، این طرح جهادی چیه؟ یکی میاد یک لکه بر می دارد بعد دوباره میاد همون لکه رو یک جای دیگه به وجود میاره! این یک هزینه الکیه! طرح جهادی اگر اساسی باشه بله طرح جهادی خوبه، می توان بودجه این طرح های جهادی را به محله اختصاص داد. ولی متاسفانه این کارا هیچ کدوم انجام نشد

دیروز، برپروز شهردار با ما جلسه گذاشته، آقا سراتون اینچوره! شهردار منطقه قول داد که آنجا را برایتان می سازیم، شما نقشه ای را بر این بیارید، ما این نقشه را تایید کنیم! چقدر از دوره این شهر دار چقدر مانده بیشتر از ۷.۶ ماه؟! من می خواهم در چه پروسه ای بیتم! بعد از اینکه شهرداری تغییر کند، آیا آن روند قبلی ادامه پیدا می کند

کارگاه آموزش خلاقیت ویژه کودکان ۳ تا ۱۲ سال

کارگاه آموزش خلاقیت ویژه کودکان ۳ تا ۱۲ سال همه روزه در دفتر بنیاد پیشگیری و ارتقای سلامت دنیای آینده برگزار می شود.
علاقه مندان می توانند در این کارگاه شرکت کنند.
علاقه مندان می توانند در این کارگاه شرکت کنند.
علاقه مندان می توانند در این کارگاه شرکت کنند.
علاقه مندان می توانند در این کارگاه شرکت کنند.
علاقه مندان می توانند در این کارگاه شرکت کنند.

والدین برای شرکت و اطلاعات بیشتر درباره کارگاه آموزش خلاقیت ویژه کودکان ۳ تا ۱۲ سال می توانند با شماره های ۰۶۶۶۸۸۷۸۱ ،۰۶۶۶۸۸۷۸۲ و ۰۶۶۶۸۸۷۸۹ تماس گرفته و یا به دفتر این مجموعه به آدرس میدان معلم، خیابان تختی شماره ۲۴ مراجعه کنند.

www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr October 1, 2016 ۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۱۰ شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۵

هستی شناسی و آسیب شناسی NGOها

اجتماعی سالم و آزاد است. اساس فعالیت NGO ها سازماندهی منابع انسانی در تمامی حوزه های مرتبط با انسان، جامعه و طبیعت، در فرایندی داوطلبانه،دمکراتیک و غیر انتفاعی است.
فعالیتی دست جمعی و انسان مدارانه مبتنی بر احترام و همکاری متقابل در جهت خیر عمومی.

اگر "مردمان" NGOها ماردی است که ذکر آن در بالا آمد. اما "مروا قعی" آن در واقع، اراده معطوف به همزیستی مسالمت آمیز افراد با دیدگاههای مختلف و متضاد، درک حضور و وجود دیگری، و تربیت انسان اجتماعی چندوجهی با حفظ هویت فردی و حرکت به سوی اهداف مشترک.

شاخص ها و ویژگی های NGOها

الف:مستقل و غیر دولتی اند، "همبسته" با همه کس، وابسته به هیچ کس.

ب: خودجوش، داوطلبانه، آگاهانه و بر اساس یک نیاز واقعی شکل میگیرند.
ج: دارای ساختاری آزادمنشانه،دمکراتیک و استوار بر اصل مدیریت مشارکتی.
چ: استفاده از روشهای مسالمت آمیز و غیر خشونت زار در تمامی مراحل فعالیت.
ح: تعامل و همکاری با NGO های مرتبط و همسو.
پویزه در قالب ساختارهای شبکه‌ای خ:مراوده و ارتباط با نهادهای دولتی و در عین حال نقد سیاست ها و عملکرد آنان و ارائه راه حل مناسب و واقعی.
NGO ها حلقه از ارتباط بین مردم ودولت ها هستند، ارتباط آری؛ا تکا هرگز!
د: تدوین برنامه برای تغییر یا پشتوانه استدلال منطقی و اعتبار اجتماعی.

آسیب شناسی NGOها:

فعالیت جمعی در قالب نهادهای مدنی در کشور ما، با توجه به عمر کوتاه آن و کمبود تجربه و دانش لازم، با مشکلات متعددی روبه است که هم ناشی از فهم سایه روشن مانسبت به شاخصه های اصلی چنین نهادی ست و مهم تر از آن نتیجه درونی نشدن مفاهیمی است که می پنداریم خوب آن را فهمیده ایم؛
په عنوان نمونه می توان به مواردی چون کمبود تجربه در کار دسته جمعی، کمبود کادر و نیروی داوطلب برای انجام فعالیت، روحیه فرد گرایی و عدم پذیرش نقد سازنده، روحیه بت سازی وقهر مان پروری، روحیه قوم گرایی و تعصبات منطقه‌ای، استفاده از NGOها بعنوان ابزار و وسیله‌ای برای اهدافی مغایر اهداف مکتوب در اساسنامه.

وقتی مجری قانون به قانون پشت می کند

فنی در محدوده زوج و فرد از ابتدای مهر ماه به اجرا درآمد تا آن دسته از شهروندان قانون گریزی که به رغم وجود قانون از داشتن معاینه فنی سر باز می زنند به واسطه جریمه و اعمال قانون برای دریافت معاینه فنی خودروری خود اقدام کنند بطوریکه طی هفته جاری شاهد ازدحام در مراکز معاینه فنی بودیم، شاید بهتر است بگوییم هجوم قانون گریزان از ترس جریمه، شلوغی مراکز معاینه فنی را سبب شد.

هستی شناسی و آسیب شناسی NGOها

– شما چه کاره اید که ما را نقد میکنید!ان وقتش نیست بگذارید برای بعد!

– وقتی نقد میکنید باید راهکار هم ارائه دهید وگرنه زبان در کام گیرید.

– کسی میتواند نقد کند که خودش درون گود باشد، خارج از گود حق نقد کردن ندارد.

و صدا البته زیر پوست همه این توجیحات در واقع فرار از نقد پذیری است.

نقد نا پذیری در واقع ریشه در تفکر و خصلتی دارد که میتوان آن را بطور خلاصه " توهم مضاعف" نامید، خود را فراتر از نقد دانستن در نهایت، نتیجه ای جز "تقلیل مضاعف" ندارد. اندیشه‌ای که اعتقادی به: داد و دهشش" و "آمیزش افق ها" نداشته باشد، سرنوشتی جز تصلب، تنهایی و تکرار ندارد.

۳- NGOها به عنوان ابزار؟!

در میان کنشگران NGO یی، درک و دریافتی وجود دارد که آنرا ابزار و وسیله‌ای برای اهداف دیگر مینداند. در این دیدگاه NGO تنها کاتالیزور و محملی است برای دستیابی به مقاصد دیگر.

چنین برداشتی به مفهوم واقعی و کارکرد اصلی NGO، راه نبرده است، و تشکیک NGO نه ابزار که خود هدفی ست والا، که میتواند در دل خود دست آوردهای فرهنگی عظیمی خلق نماید. در واقع NGOها خود "اهدافی در ذات خود دارند" که در روند شکل گیری و کارکرد درونی خود که شامل، مشارکت در پیگیری منافع عمومی، تعامل و همکاری گسترده اجتماعی و... به گونه ای ذاتی و طبیعی یکی از مولفه های برپادارنده و تحکیم کننده دموکراسی و همبستگی اجتماعی اند.
NGO ها خود خالق مفاهیم نو و علاوه بر آن برداشت و خوانشی تازه از مفاهیم قدیمی اند.

در واقع عمل NGO یی دامنه های تئوری را در حوزه های گوناگون اجتماعی و فرهنگی گسترش داده، خود از آن نوشیده و سپس عمل اجتماعی را به عرصه های والا تری بر میکشاند. عرصه در خشانگی از دیالکتیک تئوری و پراتیک.

به بیانی دیگر پدیداری است در حوزه خرد علمی . حال چگونه تشکیلی که در درون خود این همه اهداف بزرگ را به کار گرفته، پرورانده و آنرا به عرصه های نونین بر کشانده تنها ابزار خام و خاص برای هدفی دیگر است؟

درک و دریافتی که NGOها فقط در حد یک " راه میانبر" بیندارد، با روح خلاق آن بیگانه بوده و به طور طبیعی فاقد پتانسیل درونی لازم برای جذب ویژگیهای ذاتی آن است و این نیز ساز آغاز و منشاء بسیاری از معضلات درونی NGOها در حال حاضر است.

در واقع بزرگترین هدف NGO آن است که بگونه ای واقعی و عمیق بر اساس شاخصه های ماهوی خود، شکل بگیرد که اگر چنین شود در راستای اهداف خود حرکت کرده است.

نتیجه:
کنش NGO یی برآمده از فهمی انسان گرایانه و عاشقانه در برخورد با معضلات اجتماعی است فهمی که می پندارد تنها آگاهی و دانستن کافی نیست. بدون کنشی داوطلبانه، صادقانه و عاشقانه در عمل اجتماعی. انتظار حل معظلات اجتماعی، بیشتر به رویا شبیه است!

دبیر شبکه سمن های محیط زیستی و منابع طبیعی ما نذران

۹ سمن‌ها

تدبیر

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

رئیس انجمن آسیب شناسی اجتماعی ایران:

آسیب های اجتماعی محصول سوءمدیریت

کوروش محمدی درباره وضعیت آسیب های اجتماعی در کشور گفت: آسیب های اجتماعی در جامعه ما ریتمی روبه جلو دارد، گفت: در سال های اخیر نیز هیچ اتفاق جدید و بزرگی رخ نداده است که بگوییم؛ آسیب ها کاهش یافته است.

وی با اشاره به وجود مسائل اقتصادی و گرفتاری هایی که به ویژه در دولت گذشته برای جامعه ایجاد شده، ادامه داد: وضعیت در آن زمان باعث شد فقر و بیکاری را در جامعه مشاهده کنیم و این دو معضل که پارامتر های اصلی در ایجاد آسیب های اجتماعی هستند؛ تقویت شدند.

محمدی با بیان اینکه در این دوره به دلیل ورود مقام معظم رهبری به مساله آسیب های اجتماعی اراده ای در جهت پذیرش این آسیب ها به عنوان حقیقت جامعه و پرهیز از انکار آن ایجاد شده است، گفت: امروز مشکلات مربوط به حوزه زنان به خوبی رصد شده و فعالیت ها در این حوزه گسترده شده و آسیب های زنان مورد توجه قرار گرفته است که این موضوع می تواند یک نقطه امید باشد.

رئیس انجمن آسیب شناسی اجتماعی ایران با یادآوری اینکه سال ها با معضل انکار آسیب های اجتماعی از طرف مسئولان روبرو بودیم، اما امروز کمتر شاهد این پدیده هستیم؛ اضافه کرد: انکار یک آسیب بزرگ بوده و معضلات را بزرگ تر می کند. وی با تاکید بر اینکه مشاهده نمودن این فعالیت ها و تغییر نگاه در آسیب های اجتماعی نیازمند سال ها صبر است، اظهار کرد: نگاه کنونی به این موضوع باید مستمر بوده و با حساسیت بیشتری توسط جامعه و حاکمیت پیگیری شود تا در آینده شاهد کاهش آسیب های اجتماعی باشیم.

محمدی خاطر نشان کرد: آسیب های اجتماعی محصول بی توجهی، غفلت و سوءمدیریت در جامعه است و نمی توانیم؛ توقع داشته باشیم که یک شبه حل شود. اما اینکه جامعه آسیب های اجتماعی را به عنوان یک واقعیت پذیرفته، نقطه امید است.

وی با بیان اینکه از گذشته تاکنون رویکرد دولت ها بیشتر به سمت مسائل اقتصادی و سیاسی سوق داده شد و در حوزه اجتماعی و فرهنگی شاهد حلقه مفقوده ای در برنامه ها دولت ها بوده ایم، عنوان کرد: صدق این سخنان را می توان در برنامه های توسعه ششم و قبل از آن مشاهده کرد. این برنامه با صورت آرمان گراییانه ای به سمت مسائل اقتصادی سوق داده شده اند، اما خوشبختانه امروز حساسیت نسبت به آسیب های اجتماعی ایجاد شده است.

این آسیب شناس اجتماعی با یادآوری اینکه در گذشته با صحبت درباره این آسیب ها متهم به سیاه نمایی می شدم، افزود: ما امروز به لطف الهی و تدبیر مقام معظم رهبری این مشکل حل شده و می توانیم با مسئولان درباره این موضوع صحبت کنیم. وی تصریح کرد: ما نباید خود را گول زده و بگوییم؛ آسیب های اجتماعی روبه کاهش است، زیرا این رویکرد یک آسیب بزرگ برای جامعه است و می تواند؛ زمینه ساز غفلت بزرگی در جامعه و در میان متولیان شود.

محمدی با بیان اینکه معتقدم؛ ریتم آسیب ها در کشور روبه رشد است، بیان کرد: در حال حاضر نرخ آسیب های اجتماعی همچون اعتیاد، روسپیگری، تکدی گری و... افزایش و سسن آن در حال کاهش است و حتی شکل آسیب های اجتماعی نیز در حال تغییر است. چنانچه آسیب های فضای مجازی را به عنوان آسیب های نوپدید تعریف می کنیم؛ با تکدی گری مدرن روبه و هستیم که افراد باکت و شلوار اقدام به تکدی گری می کنند.

رئیس انجمن آسیب شناسی اجتماعی ایران با اشاره به اینکه این معضلات ریشه در فقر و بیکاری دارد، تصریح کرد: فقر و بیکاری در جامعه ریشه کن نشده است و همچنان شاهد سدست و پنجه نرم کردن جامعه با این معضلات هستیم که جوانان را به سمت آسیب های اجتماعی سوق می دهد.

وی با تاکید بر اینکه نگاه همراه با انکار در گذشته باعث شد؛ اقداماتی برای کاهش و کنترل آسیب های اجتماعی صورت نگیرد، خاطر نشان کرد: این آسیب ها در جامعه ما همچنان روبه رشد هستند و برای آنکه نمود تغییر نماند امروز را در حوزه کاهش آسیب های اجتماعی مشاهده کنیم، باید به سال های آتی نگاه کنیم.

محمدی با بیان اینکه تمام معضلات مرتبط با آسیب های اجتماعی مربوط به دولت هانیست و بخشی نیز مربوط به نگاه مردم است، ادامه داد: متأسفانه جامعه ما با برخی وار دات در حوزه اجتماعی و فرهنگی بدون ارزیابی از تباط برقرار می کند که به عنوان مثال باید گفت؛ شبکه های مجازی در تمام دنیا به عنوان یک فرصت نگاه می شوند. اما در جامعه ما در حال تبدیل به یک تهدید هستند.

این آسیب شناس اجتماعی افزود: ما امروز شاهد تناقضاتی در باره استفاده از ابزار های تکنولوژیک همچون تلفن همراه هستیم به بیسان دیگر دولت در این حوزه با یک پارادوکس رفتار می کند که باعث ایجاد تضاد تشخیصی در مردم می شده به عنوان مثال از یک طرف آموزش و پرورش استفاده از موبایل را برای دانش آموزان ممنوع می کند و از طرف دیگر اپراتورهای تلفن همراه به دانش آموزان خط تلفن رایگان می دهند که این موضوع نشان می دهد، مادر حوزه آسیب ها از زبانی درستی نداشته ایم. وی یاد هماهنگی مناسبی ایجادشود.

وی با اشاره به اینکه جامعه بسیاری از ارزش های خود را کمرنگ می کند و به راحتی با مسائلی همچون طلاق یا بالا رفتن سن ازدواج کنار می آید، خاطر نشان کرد: اگر در برنامه های فرهنگی و اجتماعی موفق عمل کنیم در رویکرد مردم نیز تاثیر گذار خواهیم بود.

رئیس انجمن آسیب شناسی ایران همچنین در خصوص طرح های جمع آوری متاناد، کودکان کار و متکدیان عنوان کرد: این نوع ساماندهی نمی تواند؛ موفق باشد و این نوع برنامه ها بیشتر سمبلیک هستند. بر نامه های مقطعی در حل کردن و کنترل معضلات اجتماعی کار ساز نیستند.

وی اضافه کرد: مشکلی که در ارتباط با برنامه های جمع آوری کودکان کار، متکدیان و... داریم آن است که هیچ یک الترناتیوی برای این موارد توصیه نمی کنند؛ یعنی صرفا بحث جمع آوری مطرح است و مشخص نیست که بعد از جمع آوری چه برنامه ای برای ساماندهی این افراد وجود دارد. محمدی با بیان اینکه این عدم وجود برنامه می تواند؛ آسیب قبلی را تبدیل به آسمیی بزرگ تر کند، گفت: یا پس از جمع آوری متکدیان برای آنها شغل، زندگی مرفه و تأمین اجتماعی در نظر گرفته می شود، لذا چنین برنامه هایی باید به صورت منسجم و هماهنگ و تحت نظر یک متولی معتبر و با تجربه صورت گیرد. این متولی باید توان ایجاد هماهنگی دستگاه ها برای ایجاد برنامه در خصوص آسیب دیدگان اجتماعی پس از جمع آوری را داشته باشد.

این آسیب شناس با تاکید بر اینکه بر خورد های اینچنینی در مواجهه با آسیب های اجتماعی قطعاً ناموفق است، اظهار کرد: این نوع بر خورد ها مقطعی بوده و پس از مدتی رهایم شود و آسیب های حاشیه ای آن گریبانگیر جامعه می شود.

یکی از بارزترین و برجسته ترین ویژگی ها، داشتن ساختاری دموکراتیک بر اساس خرد جمعی در تمامی سطوح آن است. خرد جمعی نه فقط بعنوان یک "روش مدیریتی و حق رای هر نفر، بلکه بسیار فراتر از آن به مثابه "منشی" انسان گرایانه که حق حضور و وجود تمام و پذیرش این امر "حضور دیگر" است. بلکه فراتر از آن برای ادامه زندگی دمکراتیک، چاره ای جز آن نیست

بررسی آسیب‌های روانی و اجتماعی دانش آموزان دختر ۱۸ استان

نشست آموزش کودک ک راهی به سوی صلح مناسبت روز جهانی صلح از سوی شبکه باری کودکان کار برگزار شد. در این نشست؛ مجید اسماعیلی، معاون دبیر مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک، زهرا جعفری، کارشناس ارشد حوزه کودک معاونت رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده، ریچانه جعفری، عضو هیأت مدیره انجمن نویسندگان کودک و نوجوان، نادر موسوی، مدیر مدرسه فر هنگ برای کودکان بازمانده از تحصیل افغان و محیا واحدی از اعضای جمعیت امام علی (ع) وضع صلح در بعضی کشورها و از جمله ایران بررسی کردند.

نشستی که به مناسبت روز جهانی صلح از سوی شبکه باری کودکان کار برگزار شد، مجید اسماعیلی، معاون دبیر مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک یکی از حاضران در این نشست بود. او بر این نظر است که مفهوم صلح در طول تاریخ دستخوش تغییر شده؛ «صلح، تنها به شرایطی اطلاق نمی شود که جنگی وجود نداشته باشد، بلکه هر وضعیتی که منجر به سلب آرامش می شود، هم می تواند بر هم زننده صلح باشد، به همین دلیل می توان گفت که مفهوم صلح، رشد کرده، اما متأسفانه در برخی از کشورها، همان تعریف ابتدایی از صلح هم وجود ندارد و ما شاهد کودکان هستیم که مورد خشونت، تبعیض و... قرار می گیرند.» او در ادامه به تصویب آیین‌نامه‌ای برای تحصیل کودکان بازمانده از تحصیل اتباع خارجی اشاره کرد: «ما محدود دوسال روی آیین‌نامه‌ای کار کردیم که کودکان اتباع خارجی بتوانند مانند کودکان ایرانی تحصیل کنند، این آیین‌نامه هم تصویب شد اما در اجرا مشکلات زیادی دارد، از این کودکان شهریاری می خواهند، به آنها کارت داده نمی شود و...» به گفته او، شهریاری ۳۰ و ۵ هزار تومانی برای این خانواده‌ها زیاد است، در حالی که آموزش باید مانند تزیق و واکنس فلج اطفال باشد، یعنی برای همه کودکان لازم‌الاجرا شود.

زهرا جعفری، کارشناس ارشد حوزه کودک معاونت رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده از دیگر سخنران‌های این نشست است. او با اشاره به ماده‌های ۲۸ و ۲۹ کنوانسیون حقوق کودک گفت: «بر اساس ماده ۲۸ کنوانسیون حقوق کودک، همه کودکان باید به فرصت‌های آموزشی دسترسی داشته باشند، ماده ۲۹ کنوانسیون هم بر کیفیت آموزش مثل وضع سلامت کودکان، میزان ماندگاری آنها در مدرسه، میزان حضور کیفی شان در مدرسه، وضع بکارگیری تکنولوژی‌های آموزشی و... تأکید دارد.»

او ادامه داد: «زمانی که می‌گوییم آموزش راهی به سوی صلح است، باید بگوییم کدام نوع از آموزش مدنظر ماست و کیفیت آن چگونه باید باشد. تاکنون در هیچ سندی تعریف مشخصی از صلح نشده، اسنادی که وجود دارند، بیشتر می‌خواهند ثمرات و مصادیقی از صلح را عنوان کنند، اما نخستین بار مفهوم صلح در منشور ملل متحد آمد.»

او در ادامه به آمار معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری در باره پوشش تحصیلی دختران بازمانده از تحصیل اشاره کرد: «آمارهای دوساله معاونت زنان و خانواده ریاست جمهوری نشان می‌دهد بیش از ۳۸ زن و دختر بی‌سواد با پوشش تحصیلی ایجاد شده باسواد شدند.»

به گفته او، بررسی هائشان می‌دهد که ۱۰ استان پوشهر، خراسان شمالی، خراسان جنوبی، خوزستان، سیستان و بلوچستان، کرمان، لرستان، گلستان، مرکز و هرمزگان بیشترین تعداد دختران بازمانده از تحصیل را دارد: «بر اساس تفاهمنامه‌ای که معاونت زنان و خانواده ریاست جمهوری در سال ۹۲ امضا کرد، ۱۰ درصد از این دختران در مقطع ابتدایی تحت پوشش معنای در تهران یعنی حاشیه‌های امن در حاشیه شرقی تهران

تجزیی قرار گرفتند.»

جعفری گفت: «بر اساس آمار سال تحصیلی ۹۴-۹۳، در مجموع ۳ هزار و ۸۳۹ دانش آموز دختر بازمانده از تحصیل تحت پوشش معاونت زنان و خانواده ریاست جمهوری قرار گرفتند، مشابه این تفاهمنامه هم در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ از سوی معاونت اجرا شد.» او ادامه داد: «بررسی هائشان می‌دهد در این سال تحصیلی، ۳ درصد از جمعیت دختران بازمانده از تحصیل یعنی ۲۵۰۰ نفر، تحت پوشش معاونت زنان و خانواده نهاد ریاست جمهوری و وزارت آموزش و پرورش قرار گرفته‌اند.» جعفری در ادامه به اجرای طرحی اشاره کرد که وضع آسیب‌های اجتماعی و روانی دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه ۸ استان را بررسی کرد: «این طرح در سال ۹۳ در ۸ استان سیستان و بلوچستان، خراسان شمالی، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، اصفهان، چهارمحال و بختیاری، یزد و کرمان اجرا شد. مطالعاتی که در نهایت از آن طلسم شیوع انواع آسیب‌های روانی-اجتماعی دانش آموزان دختر به دست آمد، این طرح در سال ۹۴ هم اجرا شد.»

ریچانه جعفری، عضو هیأت مدیره انجمن نویسندگان کودک و نوجوان هم از دیگر سخنران‌ها بود. او صلح را از نگاه ادبیات بررسی کرد: «قصه با گسترش خیال و عواطف کودک و نوجوان باعث می‌شود تا آنها از بیبایی‌های جهان را ببینند و اندیشه‌های صلح‌طلبانه در آنها تقویت شود. ایجاد حس احترام کنند به خود و دیگران، و سرگرم و علاقه‌مند به مطالعه شوند. همه اینها باعث می‌شوند که اول تفکر صلح ایجاد شود و بعد پایدار شود.»

نادر موسوی، مدیر مدرسه فر هنگ برای کودکان بازمانده از تحصیل افغان هم در این نشست صحبت‌هایی کرد. او به وضع کودکان در افغانستان اشاره کرد: «کودکان در این کشور، خودشان را نمی‌بینند و تنها شاهد حقوق پایمال شده خودشان هستند، این کودکان در ایران هم با تبعیض‌هایی مواجه هستند، متأسفانه کودکان ایرانی، تفکرات مثبتی نسبت به این افراد ندارد، افکاری که باز تاب تفکرات خانواده آنهاست، با همه این مسائل ما چطور انتظار داریم که این کودکان صلح‌طلب باشند. ما باید مینا و ذهنیت‌ها را درست کنیم.»

به گفته موسوی، مهم‌ترین عامل ترک تحصیل کودکان افغان، توهین و تحقیر در مدارس دولتی ایران است، این رفتارها بازتاب آموزش‌هایی است که ما به کودکان می‌دهیم: «ریشه اصلی گسترش صلح در خود ما وجود دارد، خیلی از کودکان افغان، در نامه‌هایی که ما از آنها می‌خواهیم، برای ایرانیان بنویسند، از بر خود در گلابه می‌کنند. نتیجه صلح این است که ما با انسانی که هم‌محله‌ای‌مان است، همکار مان است، با آرامش و صلح زندگی کنیم.»

مهیا واحدی، از اعضای جمعیت امام علی (ع) هم در این نشست حضور داشت. او از سفر اخیر ی که اعضای این جمعیت به کردستان عراق برای بازدید از آوارهای عراقی و بسوی داشتند، گفت: «ما در شهرهای سلیمانیه و دهوک عراق، با فاجعایی مواجه شدیم، وضع آوارها بسیار نامناسب بود، برخی از آنها حتی در کمپ هم جایی نداشتند، به طوری که ۲۰۰ آواره سواری در خیابان‌ها زندگی می‌کردند.»

افسانه قانع: زمانی که بازوهای اختاپوس قطع شد، سوز سرسرای برف و یخبندان اسفند ماه

جسم و روح «خاک سفید» را کرخت کرده بود.

سال‌ها بود که بازوان تلو مندا اختاپوس دور جسم «خاک سفید» تنیده شده بود. سایه اختاپوس سال‌ها بود که خاک سفید رنگ این محله را تیره کرده بود. قدیمی‌های این محله می‌گویند محله غربت محل فر مانروایی اختاپوس بود. محله‌ای که نصف آن در زیر زمین بود و راه‌هایی که برخی از خانه‌های این محله به یکدیگر باز کرده بودند. باعث شده بود تا زندگی مردم این محله دو گانه شود. مردمانی فقیر با داستان پینه بسته و زنان و کودکانی که بیشتر وقت خود را در مقابل در خانه‌هایشان می‌گذراندند. در زیر زمین حتما فر مانده‌ی یکی از مافیای توزیع مواد مخدر را بر عهده داشتند. در این محله اعبیت خانواده‌هایی که می‌خواستند سر از هزار توی‌های زندگی مافیای غربت در بیاورند یا مهاجرت بود و یا تهدید شدن به مرگ. اختاپوس می‌خواست زندگی مردمان خاک سفید را به عنوان اکسیر جاودانه از آن خود کند تا اینکه خون به ناق ریخته شده یک دختر جوان در این محله پرورنده این موجود سیاه را برای همیشه در هم پیچید. دختری از خانواده سادات به ناق در محله غربت کشته شد و جسدش در چاهی مدفون شد. خانواده اش تهدید شده بودند که اگر گزارش مرگ دخترشان را به نیروی انتظامی بدهند، همگی کشته خواهند شد. اما کافی بود تا نامه یک مادر در دمنده به دست فرمانده نیروی انتظامی برسد تا به خاطر امنیت کشور هم شده بازوان سیاه اختاپوس از دور زندگی مردم خاک سفید قطع شود. از آن شب اسفند ماه سال ۷۹ حدود ۱۵ سال می‌گذرد و کسی دیگر اختاپوس را به یاد ندارد. اما همچنان محله خاک سفید یا همان گلشن دستخوش آسیب‌هایی است که اگر مسئولان رسیدگی نکنند، احتمال رستاخیر شوم دوباره اختاپوس وجود دارد.

۱۵ سالی می‌شود که سایه نحس اختاپوس بالای سر خاک سفید نیست. محله‌ای که از سال ۵۷ مهاجران زیادی را از شهرهای دور و نزدیک کشور در خود جای داد. هر چه جمعیت این محله زیادتر می‌شد، نام این محله که به خانه‌های بدون سند معروف بود، بیشتر بر سر زبان‌ها می‌چرخید. اختاپوس را که کشتند؛ خیال اهالی خاک سفید راحت شد. از سال ۵۰ بود که با هجوم مهاجران بسیاری از شهرهای دور و نزدیک نطفه اختاپوس تشکیل شد. اهالی محله، این موجود هزار دست را به نام زادگاهش محله «غربت» می‌شناختند. سه دهه کافی بود تا اهالی محله تهرانپارس از سر خیالات نامی از محله غربت باز زبان نیارند. سال ۵۸ اولین مهاجران به مجید آباد و خاک سفید آمدند. دهه ۶۰ بود که خانه‌های ارزان و البته بدون سند خاک سفید روی پولدار شدن راه دل و ذهن آنها انداخت.

برای شناختن خاک سفید باید سری به تاریخ نیم، تاریخ شکل‌گیری محله خاک سفید به سال ۱۳۵۷ باز می‌گردد. اما جالب است بدانید که این محله در سال ۱۳۸۷ و با تقسیم بندی جدیدی که از سوی شورای شهر و شهرداری تهران انجام شد، محدوده‌ای متفاوت از گذشته به دست آورد.

اکثر ساکنان این محله، مهاجران تشکیل می‌دهند که هنوز می‌توان تأثیرات ساخت و سازهای غیر مجاز مهاجران را در سمت شمال شرقی در اطراف میدان ابوذر دید که بدون رعایت اسلوب شهرسازی ساخته شده و اکنون به بافت‌های ناپایدار و فرسوده تبدیل شده است.

محله گلشن به دنبال تقسیمات شهرداری در سال ۱۳۸۷ بخشی از اراضی خود را از دست داد. به گونه‌ای که زمین‌های فعلی محله تهران پارس شرقی تا قبل از این تقسیمات جز محله گلشن بوده است. تاریخ نویسان تهران اراضی سفید خاک را جز مجید آباد معرفی کرده‌اند. برخی بسر این باورند که منظور از سفید خاک همان خاک سفید بوده باشد که در طی زمان نام آن تغییر کرده است. نام خاک سفید نیز از خاک این محله گرفته شده است چرا که رنگ خاک در این منطقه بر خلاف اطراف آن سفید بوده است و به همین دلیل به آن خاک سفید می‌گفتند. قدیمی‌های این محله با توجه به قدمت محله خاک سفید، نظر عده‌ای که وجود محله غربت و خرید و فروش مواد مخدر در این محل را علت نام گذاری محله خاک سفید می‌دانند ا رد می‌کنند.

اولین ساخت و ساز محله خاک سفید از اواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰ انجام شد. درست زمانی که

رستاخیز دوباره اختاپوس «خاک سفید»!؟

طی اعلام نظری یکی از علمایمبنی بر این که زمین مال خداست و هر کس آن را آباد کند صاحب آن است، آغاز شد. مهاجران زیادی به این محدوده هجوم آوردند تا زمین خدارا آباد کنند، غافل از اینکه دودمه این محله به بزرگترین مرکز توزیع و مصرف مواد مخدر تبدیل شد. اولین ساکنان محله غربتی‌ها بودند که اندک‌اندک، هم کیششان، هم ترازان و خویشتان خودشان را به دور خود جمع کردند.

خاک سفید بعد از سال ۵۷ و به موجب هجوم برخی از مهاجران از شهرستان‌ها و ساخت و سازهای غیر مجاز و بی‌برنامه شکل گرفت و از بدو شکل‌گیری به دلایلی هم چون سطح پایین سواد، سطح پایین درآمد ساکنان، شکل نامنظم کوچه‌ها و معابر، و وجود برخی از انحرافات اجتماعی، وابستگی‌های قومی و خویشتاوندی و... به یکی از محله‌های حاشیه‌نشین شهر تهران تبدیل و در طول سالیان دراز به همین دلیل از امکانات مناسب خدمات شهری محروم بوده است.

خاک سفید محله‌ای است که اکثر بایخت‌نشینان آن را می‌شناسند و دلیل اصلی آن وجود محله غربت در خاک سفید است. محله غربت که در اسفند ماه ۱۳۷۹ از سوی نیروی انتظامی تهران تخریب شد یکی از محلات ناپه‌نچار شهر تهران به ششمی است. وجود انواع انحرافات اجتماعی در محله غربت از جمله خرید و فروش انواع مواد مخدر و مشروبات الکلی، سرقت، زورگیری، روسپیگری، نزاع و درگیری و... باعث نارضایتی شدید ساکنان خاک سفید شده بود. بزاکل محله خاک سفید را با انحرافات موجود در محله غربت می‌شناختند و این اتهامات باعث نرجش سایر ساکنان محله خاک سفید شده بود. به همین دلیل و برخی دلایل امنیتی دیگر، نیروی انتظامی در تاریخ ۱۳۷۹ به پاک‌سازی محله غربت و سپس تخریب همه واحدهای مسکونی آن اقدام کرد. پس از آن شهرداری منطقه چهار اقدام به ساخت مجموعه ورزشی در محله خاک سفید با نام گلشن کرد و بعد از آن نام محله خاک سفید به محله گلشن تغییر یافت تا خاطر همه ناهنجاری‌ها، انحرافات و اتهاماتی که به خاک سفید نسبت می‌دادند پس از تخریب محله غربت از اذهان پاک شود.

مهرماه ۱۳۹۵ محله گلشن (خاک سفید) سابق

حد و مرز محله گلشن کاملاً مشخص است. هنوز در این محله زمین‌های بزرگ‌از آن کار خانجاتی است که یا کمر نمی‌کنند و یا به انبار تبدیل شده‌اند. زمین‌هایی که کل این محل را به یک محله بی دفاع شهری تبدیل کرده است. خیابان احسان یکی از مرزهای محله گلشن است. خیابانی که در یک طرف آن کارخانه‌های سنگ‌بری و مترو که و انبارهای بزرگ تشکیل داده و طرف دیگر آن را بافت مسکونی متراکم و به هم فشرده مسکونی که از تعداد بالای جمعیتی که در خود جای داده است؛ در آستانه انفجار جمعیتی است. در خانه‌های ۳۰ متری این محله نوجوانان دوران بلوغ خود را نه به صورت طبیعی، بلکه با سرعت نور طی می‌کنند و همین مساله اولین در ورودی آنها برای کشیده شدن به آسیب‌های بزرگ اجتماعی است. وسط خیابان احسان هم در قریب وانت‌بارهای میوه‌فروشی است که وجود همین وانتی‌های دستفروش که خیابان احسان را ملک بدون سند پدری خود می‌دانند، افزوده شدن آسیب‌هایی است به آسیب‌های دیگر محله گلشن... «... اگر بگویم که محله گلشن به نقطه صفر خود در زمانی که به خاک سفید معروف بود؛ باز گشت داشته، بی‌انصافی است. سال‌هاست که مادر دیگر کابوس‌های زمان اختاپوس را در محله نمی‌بینیم، اما همچنان این محله حاشیه‌نشین درگیر آسیب‌های اجتماعی است.» قاسم آقاپور، دبیر شورایی محله خاک سفید است که به

نشست تخصصی کسب و کارهای اجتماعی بر گزار می شود

بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان در پی سلسله نشست های تخصصی خود و استقبال از موضوع کارآفرینی اجتماعی در ایران نشست دیگری را با محوریت کسب و کارهای اجتماعی ۱۲ مه‌راه برگزار می‌کند. بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان در پی سلسله نشست های تخصصی خود و استقبال از موضوع کارآفرینی اجتماعی در ایران نشست دیگری را با محوریت کسب و کارهای اجتماعی ۱۲ مه‌راه برگزار می‌کند. علاقه مندان شرکت در این نشست می‌توانند حضور خود را از طریق تماس با شماره تلفن های ۸۸۵۱۴۵۱۸ تا ۲۰ اعلام کنند. نشست تخصصی کسب و کارهای اجتماعی در روز دوشنبه ۱۲ مه‌راه از ساعت ۱۶ تا ۱۸ در خیابان قائم مقام فرامانی، نرسیده به خیابان بهشتی، کوچه نهم، پلاک ۲۴، طبقه سوم واحد ۱۲ برگزار خواهد شد. گفتنی است مه‌ریاف، آموزش و کارآفرینی برای زنان را هدف اصلی خود می‌داند. آموزش کار با ماشین و جذب بافندگان ماشین باف و دستباف محور این کارآفرینی و اشتغال زنان است.

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره ۱۰ ۵ شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۵ ۵

هشدار هفته نامه «پدیده شهر» در خصوص احتمال بازگشت آسیب به محله «خاک سفید»:

رستاخیز دوباره اختاپوس «خاک سفید»!؟

ازای هر نفر کمتر از ۱/۵ متر است و این یعنی فاجعه انسانی... در این محله در یک خانه ۳۰ متری ۸ نفر زندگی می‌کنند... واقعا تعداد جمعیت در اینجا زیاد است... این مساله خود ایجاد آسیب می‌کند.»

آفتور که دبیر شورایی محله می‌گوید؛ هنوز هم خانه‌های این محل سندن ندارد. زمین‌ها وقفی نیست بلکه متعلق به چند تعاونی مسکن خاص مانند توسعه لویزان، بنیاد جانبازان و ۱۵ خرداد است. به رغم وجود این مشکل اما همچنان زمین‌ها و خانه‌های این محله به راحتی خرید و فروش می‌شوند. «... با داشتن قولنامه می‌توان خانه‌های محله گلشن را خرید و فروش کرد. اینجا ملک‌های تجاری به خاطر جمعیت بالا و فرسوده بودن خوب فروش می‌رود...»

در کوچه پس‌کوچه‌های محله گلشن که قدم می‌زنید؛ خواهید دید که فرسودگی مثل خوره به جان آن افتاده است. خانه‌های قوطی کبریتی و کوچک که برخی از آنها بدون در نظر گرفتن اسلوب شهرسازی به یادگار مانده از دوران خاک سفید است؛ زخم‌هایی کهنه بر تن این محله است. «بیشتر من خبرنگار آمده است؛ بیشتر نیمه خالی ظرف این محله حاشیه‌نشین است. به همین دلیل بهتر است تا دو تا دیندگاره در کنار هم مورند و بررسی قرار گیرد.

در بوستان‌های محله گلشن هنوز ردپای معتادان و کارکن خواب‌ها دیده می‌شود... این محله بوستان‌هایی کوچک زیاد دارد اما در هر کدام از این بوستان‌ها معتادان به راحتی رفت و آمد می‌کنند و حتی در مقابل دیدگان مردم و بچه‌ها اقدام به کشیدن مواد مخدر می‌کنند... شاید به این خاطر باشد که هنوز معتادان این محله را به خاک سفید می‌شناسند و خاک سفید برای هر معتادی در تهران یعنی حاشیه‌ای امن در حاشیه شرقی تهران... هر چند آقاپور توزیع مواد مخدر را در این محدوده رد می‌کند اما کافی است تا مشتری باثباتی‌ها تا ساقی‌ها به سراغ آیند. جوان ۲۵ ساله‌ای با موتور هوندا زوار در فته مشتری‌های جدید و قدیم مواد را در محله شناسایی می‌کند: «... یک گرم ناخالص ۵ هزار تومان... اما گه خالص بخوای بیشتر باید بسلفی؟...»

به گویند نامش مجید است و اهل خرم آباد... «... سه تا آشپزخونه مواد محله را تامین می‌کنند...» آفتور که این ساقی می‌گوید این آشپزخانه‌ها به غیر از اینکه مواد معتادان محله گلشن و وفادار را تامین می‌کند؛ مواد مخدر محله تسلیحات را هم تامین می‌کند... اینجا مجید سوزو کی... محله تسلیحات مصطفی خرگوش... این‌ها را باخته می‌گویند و برایش جالب است که مشتری ناشناسی قبل از اینکه موادش را تامین کند سر صحبت را با او باز کرده است. «جایی اگه برای استفاده نداری، می‌تونی ترک موتور سوار بشی بریم پشت کارخانه... هزینه جابم جدا بپایدی...»

مردم این محله می‌گویند کاری از دست نیروی انتظامی دیگر ساخته نیست: «... نیروی انتظامی از این طرف معتادان را جمع می‌کند اما از آن طرف معتادان خیلی زودتر دوباره به محله می‌رسند...»

دبیر شورایی محله گلشن اعتقاد دارد که رد پای توزیع مواد مخدر بیشتر در محله گلشن دیده می‌شود و تا به حال ندیده ساقی‌ای اقدام به توزیع مشروبات الکلی در منطقه کند... «... قبلا یک نفر در محله توهسار اقدام به توزیع مشروبات الکلی می‌کرد که الان چندسالی است که دیگر نیست...»

فکر کنیم نیروی انتظامی او را گرفته باشد...» ساکنان محله گلشن هنوز امیدوار هستند که همین مقدار آسیب باقیمانده از مواد مخدر هم با همت مسئولان از محله جمع شود: «... خدارا شکر گلشن هنوز به مانند محله هرندی کانون بحران نیست... قبلا بود اما الان نیست...»

کودکانی که دوران بلوغ را با سرعت نور طی می‌کنند

اگر به دنبال محله غربت باشی... آثاری از این محله پیدانخواهید کرد... محله غربت دیگر وجود خارجی ندارد... جایی این محله ورزشگاه و بوستان ساختن... بعد از پاک‌سازی این محله... خانه‌های قرمز محله را خریدند و تخریب کردند...»

محله گلشن همچنان از کمبود سرانه‌ها رنج می‌برد... این محله جزو محله‌های حاشیه‌نشین تهران است... کمبود سرانه و ورزشی، تقریبی، درمانی و سرانه مسکن بزرگترین مشکلات این محله آسیب دیده است... این‌ها را دبیر شورایی محله گلشن می‌گوید. محله گلشن در یک کلام در مانگاه و مرکز درمانی ندارد، اما بیشتر از آن کمبود سرانه مسکن این محله را در تنگنا قرار داده است... «... سرانه مسکن در این محله به

محله گلشن به دنبال تقسیمات شهرداری در سال ۱۳۸۷ بخشی از اراضی خود را از دست داد. به گونه‌ای که زمین‌های فعلی محله تهران پارس شرقی تا قبل از این تقسیمات جز محله گلشن بوده است. تاریخ نویسان تهران اراضی سفید خاک را جز مجید آباد معرفی کرده‌اند. برخی بر این باورند که منظور از سفید خاک همان خاک سفید بوده باشد که در طی زمان نام آن تغییر کرده است

در بوستان‌های محله گلشن هنوز ردپای معتادان و کارکن خواب‌ها دیده می‌شود... این محله بوستان‌هایی کوچک زیاد دارد اما در هر کدام از این بوستان‌ها معتادان به راحتی رفت و آمد می‌کنند و حتی در مقابل دیدگان مردم و بچه‌ها اقدام به کشیدن مواد مخدر می‌کنند... شاید به این خاطر باشد که هنوز معتادان این محله را به خاک سفید می‌شناسند و خاک سفید برای هر معتادی در تهران یعنی حاشیه‌های امن در حاشیه شرقی تهران

محله گلشن جزو محله‌های حاشیه‌نشین تهران است. کمبود سرانه ورزشی و تقریبی، درمانی و سرانه مسکن بزرگترین مشکلات این محله آسیب دیده است. محله گلشن در یک کلام در مانگاه و مرکز درمانی ندارد اما بیشتر از آن کمبود سرانه مسکن ساکنان این محله را در تنگنا قرار داده است. سرانه مسکن در این محله به ازای هر نفر کمتر از ۱/۵ متر است و این یعنی فاجعه انسانی. در این محله در یک خانه ۳۰ متری ۸ نفر زندگی می‌کنند. واقعا تعداد جمعیت در اینجا زیاد است. این مساله خود ایجاد آسیب می‌کند.

بر اساس آمارهای مربوط به بودجه شورای شهر تهران و یک چارچوب تحلیلی:

هزینه تمام شده هر جلسه شورای شهر: ۳۹۰ میلیون تومان هزینه تمام شده نمایندگی ۴ ساله هر عضو شورا: ۵ میلیارد تومان

شورای شهر تهران برای مردم و شهر تهران واحد هزینه‌ها و فواید مختلف است. هزینه‌هایی مثل هزینه‌های جاری (دستمزد و حقوق اعضا و کارکنان دفاتر آنها...)، هزینه‌های ساختار اداری-تشکیلاتی شورا (شورایاری و اسمن‌ها)، هزینه‌های تصمیمات، مصوبات و طرح‌های شورا (در صورت ناکارآمد بودن) و فوایدی چون نتایج ناشی از تصمیمات، مصوبات و طرح‌های شورا (در دو بعد نظارتی و قانونگذاری) در صورت کارآمد بودن و درست بودن آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی. در این بین، کمی کردن این مولفه‌ها، به عنوان یک مسأله کلیدی مطرح است و در یک بررسی دقیق، با هزینه آشکار (درج شده در بودجه سالیانه شورا) و هزینه پنهان بر خورد می‌کنیم که یافتن هزینه‌های پنهان و فواید شورا، قضیه‌ای مقیاس‌ناپذیر و پیچیده می‌کند چرا که بخش عمده‌ای از این دو مولفه قابلیت کمی کردن ندارد. برخی بر این باورند که می‌توان مصوبات و تصمیمات شورا را بر اساس یک سری شاخص‌ها قابل ارزیابی نمود که این کار در نوع خود نیازمند مطالعه و پژوهش جدی است. بر اساس مفاهیم علمی و عقلانی باید فواید آشکار و پنهان شورا بزرگتر و یا مساوی با هزینه‌های آشکار و پنهان شورا باشد. از آنجا که بخشی از معادله، قابل کمی کردن نیست باید ظریفی از نگاه‌های کیفی را مورد بررسی قرار داد که در این زمینه سه دیدگاه مطرح است: یک دیدگاه بر این باور است که «فواید ناشی از مصوبات و نظارت‌های مستمر شورا و اعضا آن عملاً چندین برابر هزینه‌هایی است که مردم شهر برای شورا می‌پردازند.» دیدگاه رقیب این است که کارنامه شورا از حیث شاخص هزینه و فایده قابل قبول نیست. به عبارت دیگر شورا کارایی لازم را نداشته است و می‌تواند در شرایط بهینه‌تری عمل نماید. یک دیدگاه دیگر بر این مدعا است که اساساً چهارچوب هزینه و فایده، معیار مناسبی برای قضاوت در خصوص عملکرد شورا نیست. و در خصوص نهاد شورا نمی‌توان حتی به فرض عدم اثربخشی بر روندها و فرآیندهای مدیریت شهری نهادی دیگر به جای آن گذاشت، معنای دقیق این گفتار این است که شوراها به عنوان بخشی از حقوق ملت برای تعیین سرنوشت خویش ایجاد می‌شود و به واسطه آنکه بخشی از مسئولیت حاکمیت برای مدیریت و پیشرفت کشور را انجام می‌دهد تحت هیچ شرایطی یک پروژه تلقی نمی‌شود و لذا با روش‌های ارزیابی پروژه هم قابل ارزیابی نیست. در خصوص ارزش و ضرورت فعالیت نهادی چون شورای اسلامی شهر و روستا، که در ذات خود در برگیرنده ارزش‌ها و کارکردهای دیگری چون کارکرد ارزش فرهنگی، کارکرد ارزش معنوی، کارکرد ارزش اجتماعی، کارکرد ارزش نظارتی، کارکرد ارزش مدنی، کارکرد ارزش مقررگذاری و مانند آن است، بایستی از روش ارزیابی عملکرد و تحقق و یا عدم تحقق کار ویژه‌های آن بهره‌جست.

دیدگاه نگارنده به عنوان فردی که مسائل شورا را از نزدیک پیگیری می‌کند در قدم اول ساختن معیاری نسبی برای افکار عمومی و شهروندان است که بر اساس این معیارها بتوانند قضاوت روشن‌تری در خصوص عملکرد شورا داشته باشند که برای نیل به این هدف دو شاخص ارائه می‌شود: شاخص قیمت تمام شده (هزینه) هر جلسه شورای شهر تهران که این شاخص بر یک پایه تئوریک در اقتصاد استوار است. در زنجیره تولید یک خدمت یا کالا ممکن است نهاده‌ها و کالاهای واسطه‌ای متعددی مورد استفاده قرار گیرد که نهایتاً منجر به تولید یک کالای نهایی شود. بر بررسی دقیق نقش و کارکرد شورا در قانون می‌توان گفت محصول نهایی یا کالای نهایی شورای اسلامی شهر همان مصوبات آنهاست (در دو شکل طرح یا لایحه). اگر بخواهیم عینی‌تر این مفهوم را باز کنیم بدین صورت است که ما حاصل تلاش یک تشکیلات اداری با حدود ۴۰ نفر نیروی انسانی و یک ساختار کمیسیونی (مرکب از ۶ کمیسیون تخصصی) و ساعتها جلسه و... نهایتاً در جلسات (علنی و غیر علنی) به شکل مصوبات شورا در می‌آید. بر اساس مفاهیم علمی این کالاهای نهاده‌ها و فرایندهای واسطه‌ای بخشی از زنجیره تولید کالای نهایی محاسبه می‌شوند و در ارزش گذاری آنها علی‌الاصول به قیمت کالای نهایی توجه می‌شود.

البته برخی از اعضا شورا، ادو اشکال به این تکنیک محاسبه وارد می‌کنند؛ یکی اینکه اعضا شورا تعداد زیادی جلسات کارشناسی و کمیسیونی داشته و در آنجا ساعات هفتاد و هشتاد می‌گذرانند و مدعی هستند که در این روش، این تلاش آنها مورد محاسبه قرار نمی‌گیرد که به نظر نگارنده این اشکال چندان قابل قبول نیست و هر تلاشی که اعضا شورا به هر صورتی انجام می‌دهند نهایتاً در قالب مصوبات آنها قابلیت اجرایی و قانونی پیدا خواهد کرد. دیگر اینکه برخی از اعضا معتقدند بخش نظارتی شورا در این تکنیک مورد توجه قرار نگرفته است و این موضوع را اشکال اساسی این مدل می‌دانند. اما در پاسخ این دست‌اندرکاران منتقدان باید گفت: اگر منظور از نظارت، نظارت سیستمی و ضابطه مند باشد به طور معمول در مصوبات، طرح‌ها، و موضوع حسابرسی و مسائل مربوط به بودجه خود را نشان می‌دهد که این موارد نیز باید در جلسات شورا صورت عملی و قانونی پیدا کند. و اگر منظور از نظارت، باز دیدهای میدانی اعضا باشد، این بخش نیز در جلسات شورا به صورت تذکر مطرح می‌شود و اگر هم در جلسات شورا مطرح نشود بیشتر شامل نظارت‌های فردی اعضا می‌شود که نظارت‌های فردی (این چنینی) در مقیاس مسائل و مشکلات عظیم شهر تهران متغیر قابل توجهی نیست. بخش دیگر از وظایف نظارتی شورا هم مربوط به پیگیری مسائل و مشکلات مراجعه کنندگان مردمی به دفاتر اعضا است که این مورد اولاد در خصوص همه اعضا صادق نمی‌کند و از طرفی حجم مراجعات مردمی در مقام مقایسه با جمعیت میلیونی تهران عدد قابل توجهی نیست. می‌توان گفت که تنها اشکال وارده به این تکنیک در همین بخش نظارت شورا است (هر چند این اشکال کلیت مسأله را از بین نمی‌برد). البته با یک روش دیگر نیز می‌توان استدلال کرد که اشکال فوق خدشه‌چندانی به مدل ما وارد نمی‌کند. همه اعضا شورا در پاسخ به نحوه و میزان حقوق دریافتی خود می‌گویند که دریافتی ما حق جلسه‌ای است. این نکته به معنای تأیید ضمنی مدل ما است. حال اگر بخواهیم بر اساس این شاخص قضاوت کنیم بایستی هزینه کل شورا در طول سال را بر تعداد جلسات شورا تقسیم کنیم. بودجه کل شورا (شورا، اسمن‌ها، شورایاری و اسمن‌ها) و حسابرسی) در سال ۹۲ معادل سی و شش میلیارد تومان بوده است و تعداد جلسات شورا در این سال با کسر ایام تعطیل حدود ۹۲ جلسه می‌شود، از تقسیم این دو عدد به هم به عدد سیصد و نود میلیون تومان خواهیم رسید. بنابراین می‌توان گفت هزینه (قیمت) تمام شده هر جلسه شورا شهر تهران معادل سیصد و نود میلیون تومان است. اگر یک جلسه شورا را به طور متوسط سه ساعت فرض کنیم، آنگاه با تقسیم عدد سیصد و نود میلیون تومان بر این زمان هزینه هر دقیقه شورا معادل دو میلیون و صد و پنجاه هزار تومان خواهد بود. حال بر اساس این شاخص می‌توان مباحث و موضوعات مطرح شده در هر جلسه شورای شهر تهران را مورد ارزیابی قرار داد و در مورد آن قضاوت کرد. علاوه بر این می‌توان شاخص قیمت تمام شده (هزینه) عضویت چهار ساله هر عضو را بررسی کرد. شورای کنونی تهران مرکب از ۳۱ عضو است که به مدت چهار سال برای شورا انتخاب شده‌اند. اگر سرجمع بودجه شورا را در چهار سال عضویت بر تعداد اعضا تقسیم کنیم، در نتیجه، هزینه‌ای که برای عضویت هر عضو پرداخت می‌شود، به دست می‌آید. (البته این فقط هزینه‌ای است که شهر و مردم در طول دوره چهار ساله متحمل می‌شوند. و هزینه‌های قبل از آن یعنی هزینه‌های انتخابات و استقرار شورا در آن لحاظ نشده است). با محاسبه افزایش ده درصدی در بودجه سالیانه شورا سرجمع چهار سال معادل صد و پنجاه و دو میلیارد تومان است که با تقسیم این عدد بر تعداد اعضا، هزینه تمام شده عضویت هر عضو شورا (به مدت چهار سال) حدود پنج میلیارد تومان خواهد بود. و بر این اساس، عملکرد فردی هر عضوی می‌توان با مقایسه کمی و کیفی عملکرد با این هزینه تمام شده مورد قضاوت و ارزیابی قرار داد. حال نکته کلیدی آن است که چه چیزی را باید با شاخص‌های ارائه شده، مقایسه کرد. برای پاسخ به این مسأله، باید در دو بخش به آن پرداخت. ابتدا بررسی هزینه (قیمت) تمام شده هر جلسه شورا به عنوان معیاری برای سنجش عملکرد کلی شورا و دیگری؛ شاخص قیمت (هزینه) تمام شده نمایندگی و عضویت که معیاری است برای بررسی عملکرد هر عضو شورا. برای محاسبه و ارزیابی هزینه تمام شده هر جلسه شورا، باید یک پایه و معیار منطقی و محکم تعریف کرد. برای تعریف این معیار فرض کنید که شورا اساساً وجود خارجی نداشته. در این حالت شهرداری و سیستم مدیریت شهری وظایف و سر فصل‌های کاری خود را با یک کیفیت انجام می‌داد و خروجی عملکرد آن، واجد یکسری مختصات کمی و کیفی بود. حال، شورا را به معادله مدیریت شهری اضافه کنید. در این حالت آنچه که باعث بهبود عملکرد کیفی و کمی شهرداری می‌شود، به عنوان سهم شورا از کارآمدی مدیریت شهری به تعریف می‌رسد. به عبارت دیگر، چنانچه قانونگذاری و نظارت باعث ایجاد تفاوت معنادار در خدمات رسانی سیستم شهری شود، آنگاه می‌توان چنین استدلال کرد که این بهبود محصول عملکرد شورا است و این بهبود در کمی و کیفیت خدمات رسانی را می‌توان با شاخص هزینه هر جلسه شورا مقایسه و قضاوت کرد. اینجا، این افکار عمومی و نخبگان هستند که باید این دو شاخص را با هم مقایسه کنند و به کارنامه کلی شورا نمره دهند که در این بخش، شورا می‌توانست بسیار بهینه‌تر عمل کند.

اما در ارزیابی شاخص قیمت (هزینه) تمام شده نمایندگی و عضویت، ضروری است که چهارچوب‌های ملموسی برای عملکرد هر عضو تعریف و تبیین کرد. معیارهایی چون اظهار نظر، موافقت و مخالفت در جلسات علنی و میزان مشارکت در گفتگوها و تصمیم‌گیری‌ها، تذکرات به شهرداری و نتایج آن، نطق پیش از دستور و موضوعات اصلی نطق، بازدید از پروژه‌های شهری و نتایج و آثار بازدیدها، کیفیت و میزان تأثیرگذاری و حضور در کمیسیون‌های تخصصی شورا و نتایج و کارکردهای آن، میزان حضور در مجامع عمومی و در میان مردم و محلات و کیفیت و کمیته رسیدگی به مسائل و مشکلات آن‌ها، حجم مراجعات مردمی به دفاتر عضو و نحوه پاسخگویی به مطالبات و مشکلات آن‌ها، کمیته و کیفیت حضور در رسانه‌ها و نشریات و میزان تعامل با آن‌ها و نتایج و کارکردهای آن. حال بایستی با مقایسه این معیارها با هزینه تمام شده برای هر عضو به قضاوت دقیق رسید. به نظر می‌رسد، برخی اعضای شورا در دو سال گذشته در حد بهینه عمل کرده‌اند و کارنامه قابل قبولی دارند و برخی از آنها در حد سرریه‌سری عمل نموده و تعدادی نیز در پایین‌ترین تر از هزینه انجام شده منشا تأثیر بوده‌اند. گرچه تحلیل هزینه-فایده یک روش ارزیابی پروژه است که عمدتاً برای بررسی پروژه‌های اقتصادی به کار می‌رود که عمدتاً قابلیت کمی کردن دارند اما می‌توان از این روش به عنوان یک چارچوب عقلانی و منطقی برای قضاوت کردن در خصوص نهادها و سازمان‌های اجتماعی-سیاسی استفاده کرد. گرچه ممکن است به کارگیری تحلیل فوق در این موارد تا حدی مناقشه برانگیز باشد.

بر اساس آمارهای مربوط به بودجه شورای شهر تهران و یک چارچوب تحلیلی

هزینه تمام شده هر جلسه شورای شهر:

۳۹۰ میلیون تومان

هزینه تمام شده نمایندگی ۴ ساله هر عضو شورا:

۵ میلیارد تومان

فرم درخواست اشتراک هفته نامه "پدیده شهر"

کلیه متقاضیان محترم می‌توانند هزینه اشتراک خود را بر اساس مبالغ مندرج در جدول ذیل به شماره حساب ۱۰۰۸۰۸۷۸۵۸۳۵ نزد بانک شهر شعبه میدان نبوت (قابل پرداخت در کلیه شعب) به نام سیمین سالاری اسکر واریز واصل سند بانکی مربوطه را به همراه فرم تکمیل شده ذیل به یکی از سه طریق زیر به دفتر امور مشترکین تحویل فرمایند.

- * تماس با شماره تلفن ۸۸۲۲۰۶۵۴ جهت هماهنگی‌های لازم.
- * مراجعه به آدرس دفتر واقع در میدان هفت تیر، خیابان بهار شیراز، خیابان سلیمان خاطر، خیابان ملایری پور غربی، پلاک ۱۰۹، ساختمان سپینا، واحد ۵، طبقه ۲
- * ارسال از طریق ایمیل salari.abedin@gmail.com

شرایط اشتراک

- * شروع ارسال هفته نامه برای متقاضیان که درخواست خود را به صورت کامل تحویل داده‌اند، حداکثر ۱۵ روز بعد از تحویل مدارک خواهد بود.
- * مبالغ مندرج در جدول بابت یک نسخه اشتراک می‌باشد.
- * نوشتن کد پستی و شماره تلفن در فرم ضروری می‌باشد.
- * در صورت عدم دریافت هفته نامه مراتب را به دفتر هفته نامه اطلاع دهید، در صورت عدم اطلاع به منزله دریافت تلقی می‌شود.
- توجه: لطفاً کپی فیش بانکی را تا پایان اشتراک نزد خود نگه دارید.

مدت	۳ ماهه	۶ ماهه	۹ ماهه	۱۲ ماهه
قیمت (ریال)	۳۵۰/۰۰۰	۷۰۰/۰۰۰	۱/۰۵۰/۰۰۰	۱/۴۰۰/۰۰۰

رسید دریافت فیش یا وجه نقد

بدین وسیله ریال وجه نقد فیش چک بشرح زیر جهت اشتراک نسخه هفته نامه "پدیده شهر" به مدت ماه از مشترک شماره به نام دریافت نمودم.

نحوه پرداخت	شماره فیش/چک	تاریخ	نام بانک	نام شعبه	کد شعبه	مبلغ
نام و نام خانوادگی دریافت کننده: امضا دریافت کننده:						

توجه: لطفاً نحوه مطلوب دریافت هفته نامه را اعلام دارید.

مدت اشتراک:	۳ ماهه	۶ ماهه	۹ ماهه	۲۱ ماهه	کد اشتراک	تعداد نسخ اشتراک
نام:	نام خانوادگی: نام موسسه:					
آدرس دقیق:					
کد پستی:	تلفن:					

پدیده

احساس متفاوت شوراباران منطقه ۲۰ از عدالت در تهران

حکایت وصال تهران و ری

اقدام نشود... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اطلاعیه تسهیلات جهت خرید و تجهیز دفتر کار، خرید کانسبتان و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تسهیلات تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاری و تجاری، خرید کالای سرمایه‌ای و تجهیزات محل کسب

پدیده

اداره پایتخت با آسمان فروشی

در پی طرح و تجهیز دفتر کار، خرید کانسبتان و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تسهیلات تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاری و تجاری، خرید کالای سرمایه‌ای و تجهیزات محل کسب

اقدام نشود... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اطلاعیه تسهیلات جهت خرید و تجهیز دفتر کار، خرید کانسبتان و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تسهیلات تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاری و تجاری، خرید کالای سرمایه‌ای و تجهیزات محل کسب

پدیده

شورایاری: تهدید بی‌افروست

در بررسی پرونده حسابرسی سال ۹۲ کدامیک به حقیقت نزدیک است؟

بزرگترین تخلف مالی تاریخ شهرداری تهران

دعوی سیاسی-مالی

گزارش حسابرس شورای شهر از سه ضلع مثلث بزمسودا: شرکت‌سازی اراضی عباس‌آباد شرکت بهره‌برداری مترو و شرکت توسعه فضاهای فرهنگی

Special Cases پرونده ویژه

پدیده

هزینه هر روز خدمات شهری در تهران ۷/۵ میلیارد تومان

برای کوهی از مشکلات ۶۵ میلیارد تومان

چرا شورای شهر تهران توان خلاف سازی موضوع «مالداری املات در شهرداری» را ندارد؟

سازمان آگهی های هفته نامه «پدیده شهر»

پدیده

منطقه ۲۲ فلک یا تفرجگاه تهران!

کارگر دهاو تهدیدات محیط زیستی دریاچه خلیج لاریس و آلودگی شهری

دو نگاه متضاد به فرایند توسعه منطقه ۲۲

شهرداری تهران تردمی کند می‌خواهد موتور شهرداری را خاموش کند!

پدیده

بافت مسکونی قلب تهران در آستانه نابودی

آیا مطالبه همان خوانان است؟

اقدام نشود... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اطلاعیه تسهیلات جهت خرید و تجهیز دفتر کار، خرید کانسبتان و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تسهیلات تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاری و تجاری، خرید کالای سرمایه‌ای و تجهیزات محل کسب

پدیده

اصلاح طلبان شورا کار نامه ضعیف

همزیستی صمیمانه و مسالمت آمیز مسلمانان و مسیحیان

آقای قالیباف! حجم نارضایتی از شهرداری خیلی بالاست

صدای محله های تهران است

پدیده

آقای رئیس جمهور! حداقل برای همین یک بار با شهردار تهران توافق کنید

دولت زندگانی و اعتبار بر دشمن لب خند نشین

مشکل اساسی بررسی فرونشست ها منطقه فریادگی یکبار چه است

صدای محله های تهران است

پدیده

تا هزینه رسیدن به «بهبست» می‌پردازد در بر همین پاشنه می‌چرخد

هزینه میلیاردی آزمون و خطا در بتن و بارگشایی خیابان ۱۷ تهرانپور